

ΙΣΛΑΜΙΣΜΟΣ – ΜΕΡΟΣ Β΄

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

1	.....	.....	ΚΟΡΑΝΙ ΚΑΙ ΒΙΒΛΟΣ.....	3
	1.1.	.....	Η Καινή Διαθήκη στο Κοράνι	3
	1.2.	.....	Πως αντιμετωπίζει το Κοράνι τους λαούς της Βίβλου	6
	1.3.	.....	Οι «Ahl-al-dhimma» - (οι προστατευόμενοι)	8
2	.....	.....	Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΣΤΟ ΚΟΡΑΝΙ ΚΑΙ ΓΕΝΙΚΟΤΕΡΑ ΣΤΟ ΙΣΛΑΜ	10
	2.1.	.....	Η γυναίκα στο Κοράνι	10
		2.1.1.	Γάμος (πολυγαμία) και διαζύγιο	12
		2.1.2.	72 σέξι παρθένες (ο παράδεισος του πιστού με τα ουρί του)	13
	2.2.	.....	Η θέση της γυναίκας στο Ισλάμ	14
3	.....	.....	ΙΣΛΑΜ ΚΑΙ ΒΙΑ.....	16
	3.1.	.....	Ο δυισμός του Κορανίου– Το ιστορικό πλαίσιο της διαμόρφωσης του	16
	3.2.	.....	Προτρέπει το Κοράνι στον πόλεμο;	17
	3.3.	.....	Κατανοώντας την ισλαμική τρομοκρατία & το ISIS	18
4	.....	.....	Η «ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΤΗΤΑ» ΤΟΥ ΚΟΡΑΝΙΟΥ	20
5	.....	.....	ΠΙΝΑΚΑΣ ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΤΑΞΗΣ ΤΩΝ ΣΟΥΡΑ	22

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ - (στοιχεία έχουν ληφθεί από:)

- Το «Ιερό Κοράνι» - Εκτύπωση και Μετάφραση των εννοιών του με την διαταγή του «Υπηρέτη των δύο Ιερών Τόπων [Μέκκας και Μεδίνας]», Βασιλιά της Σαουδικής Αραβίας Φαχντ μπιν Αμπουλαζίζ Αλ Σαούντ
- Διαλέξεις στο διαδίκτυο του Dr. David Wood.
- An Education on Political Islam, Dr. Bill Warner: (<https://www.politicalislam.com>)
- http://www.oodegr.com/oode/islam/xristianismos_islam/islam_xristos_1.htm

Σημείωση:

Όλα τα αποσπάσματα από το Κοράνι, που παρατίθενται στο παρόν, έχουν κατά γράμμα ληφθεί από το:

«Ιερό Κοράνι» - *Εκτύπωση και Μετάφραση των εννοιών του με την διαταγή του «Υπηρέτη των δύο Ιερών Τόπων [Μέκκας και Μεδίνας]», Βασιλιά της Σαουδικής Αραβίας Φαχντ μπιν Αμπουλαζίζ Αλ Σαούντ.*

Ο λόγος της επιλογής της συγκεκριμένης μετάφρασης είναι για την ακύρωση του επιχειρήματος περί δήθεν διαστρόφησης των εννοιών με σκοπό την δημιουργία αρνητικής εντύπωσης για το Ισλάμ.

Παναγιώτης Ν. Καπελώνης
Δεκέμβριος 2018

1. ΚΟΡΑΝΙ ΚΑΙ ΒΙΒΛΟΣ

Παρότι το Ισλάμ αποδέχεται και αναφέρεται κατά ένα μεγάλο μέρος στην Παλαιά Διαθήκη (Νόμο) και Καινή Διαθήκη είναι αναμφισβήτητο ότι κλίνει περισσότερο προς τον ιουδαϊσμό. Θα μπορούσε δε να θεωρηθεί και ως μια παλινδρόμηση στη κοσμοθεωρία της Παλαιάς Διαθήκης και ως μια επικύρωση του μωσαϊκού νόμου, παρακάμπτοντας εντελώς τη διδασκαλία του Χριστού και το χριστιανισμό. Διδάσκει μονοπρόσωπο Θεό, περιτομή, λήψη και απολυτοποίηση ενός «θείου Νόμου», ποινές θανάτου, απαγορεύσεις τροφών, πολεμικά κελεύσματα, καθοδήγηση στη μάχη από το Θεό κ.λ.π.

Ο Μωάμεθ δεν ήξερε να διαβάζει ούτε να γράφει (όπως αναφέρει και το Κοράνι) και ως εκ τούτου ήταν αδύνατο να διαβάσει την Αγία Γραφή, πόσο μάλλον να κατανοήσει την χριστιανική θεολογία και κατ' επέκταση τα περίπλοκα θρησκευτικά ζητήματα σχετικά με τις αιρέσεις. Ως εκ τούτου η διδασκαλία του σχετικά με τις χριστιανικές πεποιθήσεις είναι εντελώς απλοποιημένη, παρά το γεγονός ότι το Κοράνι περιέχει αρκετές αναφορές βασισμένες στην Καινή Διαθήκη.

Εκτός των άλλων, από ότι συμπεραίνεται, οι περισσότεροι από τους χριστιανούς που συναντούσε ο Μωάμεθ στην αραβική χερσόνησο ανήκαν σε αιρέσεις - αυτός άλλωστε ήταν και ο βασικότερος λόγος για τον οποίο βρίσκονταν στα μακρινά σύνορα της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας. Έτσι ο Μωάμεθ διαμόρφωσε μια ανάλογη αντίληψη για τον Ιησού και γενικότερα για την Αγία Τριάδα στην βάση των διηγήσεων των αρειανών, νεστοριανών και μονοφυσίτων.

1.1. Η Καινή Διαθήκη στο Κοράνι

Ο Ιησούς αναφέρεται στο Κοράνι σε 93 εδάφια (άγια). Ενώ όμως πρόκειται για το ίδιο πρόσωπο που περιγράφεται στην Καινή Διαθήκη - για τους προαναφερόμενους λόγους - οι διαφορές μεταξύ του Ιησού της Καινής Διαθήκης και αυτής του Κορανίου είναι σημαντικές και περιλαμβάνουν ιστορικές και θεολογικές ασυμβατότητες.

Το Ισλάμ θεωρεί τον Ιησού προφήτη, όχι γιο του Θεού, όπως και τους άλλους προφήτες, που έστειλε ο Αλλάχ. Καμία διάκριση δεν επιτρέπεται μεταξύ των προφητών, συμπεριλαμβανομένου και του Μωάμεθ ο οποίος όμως θεωρείται ως ο τελευταίος προφήτης. Το Κοράνι σε πολλά εδάφια απορρίπτει κάθε πεποίθηση ότι ο Ιησούς είναι Υιός του Θεού και Θεός. Ως εκ τούτου όπως προαναφέρεται, η μονοθεϊστική αντίληψη στο Ισλάμ προσεγγίζει αυτή του ιουδαϊσμού.

Γενικά για το Ισλάμ ισχύει ότι ο Ιησούς (στα αραβικά αποκαλείται «Isa») ήταν ένας προφήτης του Θεού που γεννήθηκε από μία παρθένο (τη Μαρία) και σύμφωνα με τα Χαντίθ θα επιστρέψει στη Γη πριν την Ημέρα της Κρίσης για να νικήσει τον «ψεύτικο Μεσσία», τον al-Masih ad-Dajjal, μια κοσμοθεωρία βασισμένη στην Αποκάλυψη.

Παρακάτω θα εξετάσουμε τις αναφορές στο Κοράνι για τον Ιησού την Παρθένο Μαρία, αλλά και για τον Ιωάννη τον Πρόδρομο. Εδώ πρέπει να αναφερθεί ότι η αρίθμηση των σούρα στο Κοράνι δεν αντιστοιχεί στη χρονική αλληλουχία ούτε των γεγονότων, ούτε των μηνυμάτων που θέλει να μεταδώσει. Οι «αποκαλύψεις» του Αλλάχ στον Μωάμεθ έγιναν κατά την διάρκεια δύο περιόδων. Την περίοδο που ο Μωάμεθ ήταν στη Μέκκα και ακολούθως την περίοδο που ήταν στη Μεδίνα. Η αντιστοίχιση της χρονολογικής διάταξης των σούρα με την συμβατική τους αρίθμηση παρατίθεται σε Πίνακα στην παράγραφο 5, (σελ. 23).

Στο σούρα 3, 38-41 γίνεται αναφορά στη σύλληψη και την γέννηση του Ιωάννη του Προδρόμου όπου αναφέρεται σαν «Γιάχα». Πιο συγκεκριμένα ο Ζαχαρίας αναφέρεται ότι ήταν ηλικιωμένος και η σύζυγός του στείρα και λόγω της απιστίας του, ο Ζαχαρίας παρέμεινε άλαλος για τρεις ημέρες (στο κατά Λουκά παρέμεινε άφωνος καθ' όλη τη διάρκεια της εγκυμοσύνης της Ελισάβετ). Οι δε λεπτομέρειες της ιστορίας της γέννησης του Ιωάννη του Προδρόμου όπως αυτές περιγράφονται στο κατά Λουκά Ευαγγέλιο 1: 5-25 και 57-66 δεν αναφέρονται στο Κοράνι. Για τον Ιωάννη τον Προδρόμο το Κοράνι αναφέρει: *«Θα επιβεβαιώσει την αλήθεια ενός Λόγου του Αλλάχ και θα γίνει ευγενής, αγνός και προφήτης, από την ενάρετη συντροφιά των προφητών».*

Η Παρθένος Μαρία έχει ένα ολόκληρο κεφάλαιο, το σούρα 19, αφιερωμένο σ' εκείνη, με τον τίτλο «Μεριέμ» (Μαριάμ). Σ' αυτό το σούρα (19: 16) ο Αλλάχ διατάζει τον Μωάμεθ να διηγηθεί στο βιβλίο (Κοράνι) την ιστορία της Μαριάμ.

Στο (3: 35) περιγράφεται η γέννηση της Μαριάμ «κόρης του «Ιμράν» (Ιωσήφ), και η φροντίδα της από τον άγιο Ζαχαρία. Ο Ζαχαρίας θεωρείται ως κηδεμόνας της Μαριάμ την οποία οδήγησε στο ναό της Ιερουσαλήμ. Εκεί έγινε η αναγγελία της γέννησης του Ιησού στη Μαριάμ από «τους αγγέλους» (Κοράνι 3: 42) ή από έναν άγγελο (σούρα 19) και η αναγγελία ότι *«το όνομά του θα είναι “Μεσσίας Ιησούς”».*

Σχετικά με την σύλληψη του Ιησού αναφέρεται:

(Κοράνι 66:12): *«εμφυσήσαμε (στο κορμί της Μαριάμ) ένα μέρος από το πνεύμα Μας».*

Σύμφωνα με το σούρα 19, η Μαριάμ γέννησε κάτω από μια χουρμαδιά, για να τραφεί έπεσαν πάνω της οι χουρμάδες, ενώ για να πει νερό εμφανίστηκε δίπλα της ένα ρυάκι.

Η Γέννηση του Ιησού, λοιπόν, είναι πολύ διαφορετική από αυτήν της Καινής Διαθήκης, αφού η Μαρία εδώ μένει μόνη της να αντιμετωπίσει τη δοκιμασία, χωρίς τη συντροφιά του Ιωσήφ, σε έρημο τοπίο και χωρίς μάγους να της φέρνουν δώρα. Μια «φωνή από κάτω» (άλλοι λένε πως εδώ εννοείται ο Θεός, άλλοι πιστεύουν πως πρόκειται για τη φωνή του Ιησού) την καθησύχασε για να υπομείνει τους πόνους της, και ο Θεός άνοιξε ένα ρυάκι κάτω από τα πόδια της.

Όταν γύρισε στο σπίτι της με το βρέφος την κατηγόρησαν για ασέβεια και ακολασία. Την υπερασπίστηκε το ίδιο το βρέφος Ιησούς λέγοντας:

(Κοράνι 19: 30-33). *«Είπε (το παιδί): “Είμαι στ' αλήθεια ένας δούλος του Αλλάχ. Μου έδωσε το Βιβλίο (την αποκάλυψη) και με έκανε προφήτη. Και με έχει κάνει ευλογημένο οπουδήποτε κι αν βρίσκομαι και έχει επιτάξει σε μένα την Προσευχή και τη φιλαθρωπία εφ' όσον βρίσκομαι στη ζωή. Και (Αυτός) μ' έχει κάνει καλοκάγαθο στη μητέρα μου και όχι υπεροπτικό ή άθλιο (Γι' αυτό η Ειρήνη είναι πάνω μου κατά την ημέρα που γεννήθηκα και την ημέρα που θα πεθάνω και την ημέρα που θα εγερθώ για (μια άλλη) ζωή.»*

Στο (Κοράνι 3: 49), ο Ιησούς αναφέρεται στα θαύματα που επρόκειτο να επιτελέσει:

«Έχω έρθει για σας με σημάδι απ' τον Κύριό σας, απ' τη λάσπη (όπως είναι) θα φτιάξω για σας τη μορφή του πτηνού, θα φυσήξω σ' αυτό και με την άδεια του Αλλάχ θα πάρει ζωή, θα θεραπεύσω τους εκ γενετής τυφλούς και τους λεπρούς και με την άδεια του Αλλάχ θα αναστήσω τους νεκρούς και θα σας φανερώσω ό,τι θα τρώτε και ό,τι θα αποθηκεύετε στα σπίτια σας...».

Τα λόγια αυτά του Ιησού θυμίζουν δύο αναφορές από τα Ευαγγέλια: α) την προφητεία του Ησαΐα από την Παλαιά Διαθήκη, που χρησιμοποιεί ο Ιησούς για τον εαυτό Του στο

Λουκ. 4: 17-21, και β) την απάντηση που έδωσε ο Ιησούς στους απεσταλμένους του αγίου Ιωάννη του Προδρόμου, ο οποίος, λίγο πριν εκτελεστεί στη φυλακή, Τον ρώτησε: «Εσύ είσαι ο Ερχόμενος ή περιμένουμε άλλον;». Ο Ιησούς απάντησε: «Πείτε του αυτά που είδατε και ακούσατε: τυφλοί βλέπουν, λεπροί καθαρίζονται, χωλοί περπατούν» κ.τ.λ. (Ματθ. 11: 2-6, Λουκ. 7, 18-30).

Ένα άλλο δάνειο από το κατά Ματθαίον Ευαγγέλιο, 5: 17-48 περιέχεται στο (Κοράνι 3: 50): «(Εχω έρθει σε σας) Για να επαληθεύσω το Νόμο που υπήρχε πριν από μένα. Και να σας επιτρέψω τη χρήση ορισμένων που ήταν απαγορευμένα για σας.» Εδώ η φράση αυτή που αποδίδεται στον Ιησού, παραφράζει το κατά Ματθαίον Ευαγγέλιο, 5, 17-48. Εκεί ο Ιησούς, μιλώντας στα πλήθη, λέει: «Μη νομίζετε ότι ήρθα να καταλύσω το Νόμο ή τους προφήτες. Δεν ήρθα να τους καταλύσω, αλλά να τους πληρώσω (ολοκληρώσω)». Το Κοράνι εστιάζει μόνο στη «χρήση ορισμένων που ήταν απαγορευμένα».

Για να αποκλειστεί η θεότητα του Ιησού, στο παρακάτω εδάφιο δίνεται έμφαση στο ότι οι θαυματουργικές δυνάμεις Του είναι σε πλήρη εξάρτησή από τον Αλλάχ. Στο εδάφιο αυτό βρίσκεται η σύνοψη της κορανικής διδασκαλίας τον Ιησού. (Κοράνι 5: 110) «Τότε είπε ο Αλλάχ: Ω! Ιησού, γιε της Μαριάμ! Θυμήσου την χάρη Μου σ' εσένα και στη μητέρα σου. Κοίτα! σ' ενίσχυσα με το Άγιο Πνεύμα, για να μπορέσεις να μιλήσεις στους ανθρώπους, και την παιδική ηλικία και κατά την ωριμότητα. Κοίτα! Σου έμαθα το Βιβλίο και τη Σοφία, και το Νόμο και το Ευαγγέλιο, κι ακόμη έφτιαξες – με την άδειά Μου – από πηλό τη μορφή ενός πουλιού που μ' ένα φύσημά σου έγινε – με την άδειά Μου – ένα πουλί και γιάτρες – με την άδειά Μου – τους εκ γενετής τυφλούς καθώς και τους λεπρούς, κι ανάστησες – με την άδειά Μου – τους νεκρούς. Και κοίτα! Εμπόδισα τα Παιδιά του Ισραήλ να σε βλάψουν, όταν τους παρουσίασες τα θαύματα, οι άπιστοι όμως όπως ήταν ανάμεσά τους, είπαν: “Αυτά δεν είναι παρά φανερή μαγεία”». Η συγκεκριμένη φράση μπορεί να θεωρηθεί και σαν μια άμεση απήχηση του Ματθ. (9: 34), σχετικά με τη συκοφαντία των Φαρισαίων ότι ο Ιησούς θεραπεύει τους δαιμονισμένους με τη δύναμη του άρχοντα των δαιμόνων.

Για το Ισλάμ ο Ιησούς στάλθηκε από τον Αλλάχ για να επικυρώσει τις Γραφές. (Κοράνι 5: 46-47): «Και πάνω στα χνάρια τους –(των προφητών της Βίβλου) - στείλαμε τον Ιησού (ο Αλλάχ και εδώ μιλά στον πληθυντικό της μεγαλοπρέπειας), το γιο της Μαριάμ, επικυρώνοντας τις Γραφές (Ταουρά) που είχαν σταλεί, πριν απ' αυτόν, και του δώσαμε το Ευαγγέλιο, που σ' αυτό υπάρχει η καθοδήγηση και το φως, καθώς και η επικύρωση των Γραφών που είχαν σταλεί πριν απ' αυτόν: Καθοδήγηση και προειδοποίηση για όσους σέβονται τον Αλλάχ. Κι άφησε το λαό του Ευαγγελίου να δικάζει, να κρίνει σύμφωνα με όσα αποκαλύφθηκαν σ' αυτό απ' τον Αλλάχ. Κι όποιοι δεν δικάσουν με βάση τα όσα αποκαλύφθηκαν απ' τον Αλλάχ, αυτοί είναι οι παράνομοι».

Κατά το (Κοράνι 3: 59), «Η κατάσταση του Ιησού μπροστά στον Αλλάχ είναι όμοια με εκείνη του Αδάμ, που τον έπλασε από χώμα και έπειτα του είπε “Γεννηθήτω” και έγινε».

Στην πλαίσια της απόρριψης των πεποιθήσεων ότι ο Ιησούς είναι Υιός του Θεού και Θεός και γενικότερα το δόγματος της Αγίας Τριάδας, το Κοράνι επανέρχεται συχνά: (Κοράνι 9: 30-31) και (Κοράνι 43: 57-64 και 81-83). Επιλεκτικά σταχυολογούμε κάποια σχετικά εδάφια.

(Κοράνι 5: 72). «Βλαστημούν βέβαια όποιοι λένε ότι: “Ο Αλλάχ είν' ο Χριστός ο γιος της Μαριάμ”. Ο Χριστός είπε: “Ω! Παιδιά του Ισραήλ! Λατρεύετε τον Αλλάχ, τον

Κύριό μου και Κύριό σας». Και σίγουρα όποιος συνδυάζει άλλους θεούς με τον Αλλάχ [σ.σ.: την Αγία Τριάδα] τότε ο Αλλάχ θα τους απαγορεύσει γι' αυτόν, τον Παράδεισο και σπίτι του θα είναι η Φωτιά. Κι εκεί δεν θα υπάρχει κανείς για να βοηθήσει τους κακοποιούς»

(Κοράνι 5: 17): «Άπιστοι είναι πραγματικά εκείνοι που λένε ότι ο Αλλάχ είναι ο Χριστός, ο γιος της Μαριάμ. Λέγε: “Ποιος έχει την ελάχιστη δύναμη έναντι του Αλλάχ που αν ήθελε θα μπορούσε να θανατώσει το Χριστό, το γιο της Μαριάμ, και τη μητέρα του και όλους που βρίσκονται στη γη;” Γιατί στον Αλλάχ ανήκει η κυριαρχία των ουρανών και της γης, κι ό,τι βρίσκεται ανάμεσά τους. Δημιουργεί ό,τι θέλει. Κι ο Αλλάχ είναι Παντοδύναμος». Και το εδάφιο 18 απευθύνεται στους χριστιανούς και τους ρωτά: αν έχετε αληθινή πίστη στον Αλλάχ, «γιατί τότε σας παιδεύει για τις αμαρτίες σας;» (αναφέρεται προφανώς στις στρατιωτικές ήττες των βυζαντινών κατά τον 7° αιώνα, όταν γράφηκε το Κοράνι).

Το (Κοράνι 19: 35), διακηρύσσει ότι «δεν ταιριάζει στον Αλλάχ να γεννήσει ένα γιο. Όταν αποφασίζει για κάτι, λέει μόνον “Γεννηθήτω” και γίνεται».

Ο ίδιος ο Ιησούς, στο (Κοράνι 5: 116-117), δηλώνει ενώπιον του Αλλάχ ότι ποτέ δε ζήτησε να λατρεύουν οι άνθρωποι αυτόν και τη μητέρα του, αλλά είπε μόνο «ό,τι τον διέταξε ο Αλλάχ να πει» (εδώ είναι φανερό η εντύπωση του Κορανίου ότι οι χριστιανοί «λατρεύουν» και τη Θεοτόκο, πράγμα αναληθές).

Στην συνέχεια στο, ο Ιησούς αναφέρει για τους μαθητές Του, που ο Αλλάχ δήλωσε ότι θα τους βασανίσει απερίγραπτα, αν απιστήσουν σ' ένα θαύμα που οι ίδιοι παρακάλεσαν να δουν:

(Κοράνι 5: 118) «*Αν τους βασανίσεις, είναι υπηρέτες Σου, κι αν τους συγχωρέσεις, Εσύ είσαι ο Παντοδύναμος Σοφός.*

Η φράση αυτή που αποδίδεται στον Ιησού έρχεται σε φανερό αντίθεση με την προσευχή του Ιησού για τους μαθητές Του, όπου διεκδικεί την προστασία τους και τη διαφύλαξη τους σε ενότητα με Αυτόν: «*Πατέρα, αυτούς που μου έδωσες, θέλω όπου είμαι εγώ να είναι κι εκείνοι μαζί μου, για να βλέπουν τη δόξα μου, που μου έδωσες, γιατί με αγάπησες ήδη πριν τη δημιουργία του κόσμου*», (Ιωάν. 17, 24).

Σύμφωνα δε με το (Κοράνι 4: 157-158), ο Ιησούς δε σταυρώθηκε, όπως καυχήθηκαν οι εχθροί του, αλλά «έτσι φάνηκε σ' αυτούς», ενώ, στην πραγματικότητα, ο Αλλάχ τον σήκωσε ψηλά κοντά του.

Στο (Κοράνι 61: 6), ο Ιησούς εμφανίζεται να προαναγγέλλει την «ευχάριστη είδηση», τον ερχομό ενός άλλου προφήτη, του «Αχμέντ» (που ταυτίζεται με το Μωάμεθ).

1.2. Πως αντιμετωπίζει το Κοράνι τους λαούς της Βίβλου

Το Κοράνι χαρακτηρίζει τους εβραίους και τους χριστιανούς «λαούς της Βίβλου» και διακηρύσσει ότι ο Θεός του Ισλάμ (Αλλάχ) είναι ο ίδιος με το Θεό που μίλησε στους προφήτες της Αγίας Γραφής. Ως πιστοί λοιπόν του αληθινού Θεού, κατά το Ισλάμ, εβραίοι και χριστιανοί αναγνωρίζεται, κατ' αρχάς, ότι διαθέτουν μέρος της αλήθειας και, θεωρητικά, η αντιμετώπισή τους από τους μουσουλμάνους πρέπει να είναι ευνοϊκή.

Έτσι, σύμφωνα με το Κοράνι, ο Θεός – μιλώντας για τον εαυτό του σε πληθυντικό της μεγαλοπρέπειας – λέει:

(Κοράνι 5: 44): «Εμείς ήμασταν που αποκαλύψαμε τον Νόμο (στο Μωυσή), που σ' αυτόν υπάρχει η καθοδήγηση και το φως. Μ' αυτόν δικάζουν οι Προφήτες, που δήλωσαν υποταγή στον Αλλάχ, τους Ιουδαίους, και μ' αυτόν επίσης δικάζουν οι Ραβίνοι και οι Νομικοί που σ' αυτούς ανατέθηκε η διαφύλαξη του Βιβλίου του Αλλάχ, και εμαρτύρησαν γι' αυτό.»

(Κοράνι 2: 62): «Όσοι όμως πίστεψαν (στο Κοράνιο) κι όσοι ακολούθησαν τις ιουδαϊκές γραφές και οι χριστιανοί και οι σαββαίοι, κι όποιος άλλος πίστεψε στον Αλλάχ και στην Έσχατη Ημέρα κι έκανε το καλό, θα έχουν την ανταμοιβή του Κυρίου τους. Σ' αυτούς δεν θα υπάρχει ούτε φόβος, ούτε λύπη»

Στα παραπάνω εδάφια φαίνεται μια θετική στάση απέναντι σε εβραίους και χριστιανούς. Όμως για να δικαιολογήσει τις ασυμβατότητες μεταξύ Αγίας Γραφής και Κορανίου, ο Μωάμεθ κατέφυγε στο τέχνασμα της διαστρέβλωσης της αλήθειας από τους λαούς της Βίβλου. Για τον λόγο αυτό σε αρκετά σημεία του Κορανίου – (Κοράνι 5: 72 και 98: 1-8) - διακηρύσσεται ότι διαστρέβλωσαν την αποκάλυψη που «είχε δοθεί από το Θεό στο Μωυσή και τον Ιησού», εισάγοντας «βλάσφημα δόγματα», με κυριότερα την πίστη ότι «ο Αλλάχ έχει συνεργούς» ή «συνέταιρους» (εννοείται η πίστη στην Αγία Τριάδα) και ότι ο Ιησούς είναι Υιός του Θεού και Θεός.

Αναπόφευκτα λοιπόν ο σεβασμός για τους «λαούς της Βίβλου» αναιρείται από πληθώρα άλλων εδαφίων, που τους χαρακτηρίζουν ανήθικους και υποκριτές, με τους οποίους οι μουσουλμάνοι δεν πρέπει να συνάπτουν φιλικές σχέσεις, όπως για παράδειγμα:

Χαρακτηριστικά για τους εβραίους αναφέρει:

(Κοράνι 5: 64) «Κι είπαν οι Εβραίοι “ο Αλλάχ έχει δεμένα τα χέρια Του”. Ας δεθούν τα χέρια τους και να είναι καταραμένοι, για την (βλαστήμια) που εξεστόμισαν Τ' αντίθετο, τα δυο Του χέρια είν' ορθάνοιχτα: δίνει και ξοδεύει (απ' την γενναιοδωρία Του) όπως Του αρέσει. Η αποκάλυψη που σου ήρθε από τον Κύριό σου θ' αυξήσει σ' άλλους από αυτούς την αδικία και την απιστία. Και σπείραμε ανάμεσά τους τη διχόνοια και το μίσος μέχρι την Μέρα της Κρίσης. Κάθε φορά που θα ανάβουν φωτιά για πόλεμο, ο Αλλάχ θα την σβήνει. Σπείρουν το κακό στη γη. Κι ο Αλλάχ δεν αγαπά τους κακοποιούς.»

(Κοράνι 5: 82-83): «Θ' ανακαλύψεις ότι οι πιο φανατικοί στην έχθρα απ' τους ανθρώπους προς τους πιστούς είναι οι εβραίοι και οι ειδωλολάτρες, αυτοί που συνεταιρίζουν άλλους με τον ΑΛΛΑΧ, ενώ θ' ανακαλύψεις ότι οι πιο κοντινοί στην αγάπη προς τους πιστούς είναι αυτοί που λένε: “Είμαστε χριστιανοί” και αυτό γιατί μεταξύ τους υπάρχουν άνθρωποι αφοσιωμένοι στη μάθηση καθώς και μοναχοί και δεν είναι υπερήφανοι. Και όταν ακούσουν το αποκαλυφθέν στον Απόστολο (Μωάμεθ) βλέπεις τα μάτια τους να δακρύζουν γιατί αναγνωρίζουν την αλήθεια. Λένε: “Κυριέ μας! πιστέψαμε και γράψε μας μαζί μ' όσους μαρτύρησαν”».

Εδώ ως οι αγαθοί χριστιανοί που «δεν είναι υπερήφανοι» εμφανίζονται μόνο εκείνοι που αποδέχονται με δάκρυα συγκίνησης το κήρυγμα του Μωάμεθ, απαρνούνται την πίστη των πατέρων τους και ασπάζονται το Ισλάμ. Και συνεχίζει βάζοντας εβραίους και χριστιανούς στην ίδια κατηγορία.

(Κοράνι 5: 51) «Ω! Σεις που πιστέψατε! Μην κάνετε τους εβραίους και τους χριστιανούς φίλους και προστάτες σας! Δεν είναι παρά μεταξύ τους φίλοι και προστάτες. Κι εκείνος ανάμεσά σας που πιάνει (φιλίες) μ' αυτούς είναι ένας απ' αυτούς. Ο Αλλάχ δεν καθοδηγεί τον άδικο και παράνομο λαό».

Γενικά οι λαοί της Βίβλου εξισώνονται με τους πολυθεϊστές και θεωρούνται άπιστοι και παραβάτες του θείου Νόμου (του Ισλάμ).

(Κοράνι 98: 1 - 8), «Οι άπιστοι, είτε μεταξύ των οπαδών της Βίβλου, (είτε είναι) Πολυθεϊστές, δεν επρόκειτο να εκτραπούν (εγκαταλείποντας την πλάνη τους), μέχρι να τους έρθει η Καθαρή Απόδειξη, ένας Απόστολος (που έχει σταλεί) από τον Αλλάχ, να απαγγείλει (σελίδες από) γραφές αγνές και ιερές, που μέσα τους υπάρχουν οι αξιόλογοι νόμοι.

Και δεν διαιρέθηκαν σε σχίσματα αυτοί που τους δόθηκε η Βίβλος, παρά μόνο ύστερα από την άφιξη της Καθαρής Απόδειξης (με τον Προφήτη, που με τη ζωή του, την προσωπικότητα και τη διδασκαλία του ήταν η φανερή μαρτυρία).

Και δεν είχαν διαταχθεί (στη Βίβλο) παρά μόνο (αυτό): Να λατρεύουν τον Αλλάχ με ειλικρινή πίστη χωρίς να συνταιριάζουν μ' Αυτόν κανένα (υπονοείται η πίστη στην Αγία Τριάδα), να τηρούν την Προσευχή, να δίνουν – τακτικά – Ελεημοσύνη. Και αυτή είναι η Θρησκεία της Αλήθειας (με τα σωστά και ίσια θεσπίσματα)», δηλ. το Ισλάμ. Όποιοι δεν το αποδέχονται:

«Βέβαια οι άπιστοι (είτε είναι) από τους οπαδούς της Βίβλου είτε από τους Πολυθεϊστές, θα μείνουν στη Φωτιά της Κόλασης, όπου (για πάντα) κατοικούν. Αυτοί είναι οι χειρότεροι από τα πλάσματα.

Αυτοί που έχουν πίστη (μουσουλμανική) και κάνουν το καλό, είναι βέβαια τα καλύτερα πλάσματα. Η αμοιβή τους είναι με τον Κύριό τους. Κήποι Αιωνιότητας, που κάτω τους τρέχουν τα ποτάμια. Θα παραμείνουν εκεί για πάντα. Ο Αλλάχ είναι πολύ ευχαριστημένος απ' αυτούς, κι αυτοί Τον ευχαριστούν. Κι όλα αυτά για όποιον φοβάται τον Κύριό του».

Εν κατακλείδι παρά τις δικαιολογίες αρκετών απολογητών του Ισλάμ για την ιδιαίτερη αντιμετώπιση που πρέπει να έχουν οι λαοί της Βίβλου, είναι ολοφάνερο ότι για το Ισλάμ θεωρούνται εχθροί όχι γιατί έκαναν κάτι κακό, αλλά για την ίδια την πίστη τους, που τους καταλογίζεται ως βλασφημία, ενώ η υπεράσπισή της θεωρείται επιβουλή κατά του μόνου αυθεντικού θείου φωτός όπως περιγράφει το παρακάτω.

(Κοράνι 9: 32) («Θέλουν να σβήσουν με τα στόματά τους το Φως (το Κοράνιο) του Αλλάχ. Όμως ο Αλλάχ δεν το επιτρέπει, αλλά θα συμπληρωθεί το Φως Του (με την ανύψωση του Ισλάμ), ακόμα κι αν οι άπιστοι το απεχθάνονται»).

Έτσι, ο σεβασμός ή ο αφανισμός πληθυσμών από τους Λαούς της Βίβλου αφήνεται στην κρίση κάθε μουσουλμάνου, ο οποίος νομιμοποιείται κατά περίπτωση είτε να τους προστατεύσει είτε να τους αφανίσει, αν τους κρίνει άδικους, βλάσφημους, άπιστους, υποκριτές.

1.3. Οι Ahl-al-dhimma (οι προστατευόμενοι)

Παρά τους προαναφερόμενους αφορισμούς κατά των λαών της Βίβλου, το Ισλάμ δεν παύει να κρατά τα προσχήματα, για τον μόνο λόγο ότι διαθέτουν μέρος της αλήθειας. Θεωρητικά λοιπόν η αντιμετώπισή τους πρέπει να είναι ευνοϊκή σε ένα ισλαμοκρατούμενο κράτος. Για τον λόγο αυτό το Ισλάμ τους ονομάζει «Ahl-al-dhimma», «Αχλ αλ δίμμα» ή «διμμίτες» (dhimmi), δηλαδή «άνθρωποι που βρίσκονται κάτω από προστασία» και το Κοράνι έχει «ιδιαιτέρη πρόβλεψη» για την μεταχείρισή τους.

(Κοράνι 9: 29): «Πολεμάτε αυτούς που δεν πιστεύουν στον Αλλάχ, κι ούτε στην Έσχατη Ημέρα, και δεν απαγορεύουν αυτά που απαγόρευσε ο Αλλάχ κι ο Απόστολός

Του (Μουχάμμεντ), κι ούτε αναγνωρίζουν την αληθινή θρησκεία, (ακόμη κι αν είναι) απ' το Λαό που του δόθηκε η Βίβλος, μέχρις ότου δώσουν το φόρο υποτέλειας (τζίζγια) με εκούσια υποταγή, κι (αισθανθούν) τον εαυτό τους ταπεινωμένο.»

Συνεπώς, ενώ οι ειδωλολάτρες έχουν μόνο δύο επιλογές: να γίνουν μουσουλμάνοι ή να φονευθούν, οι διμμίτες έχουν και μια τρίτη. την καταβολή του φόρου υποτέλειας και την ταπείνωση. Η διαταγή αυτή του Κορανίου εφαρμόστηκε καθ' όλη την ιστορία της ισλαμικής επέκτασης.

Σε μουσουλμανικά έγγραφα του Μεσαίωνα μαθαίνουμε για τους τρόπους με τους οποίους ξεχώριζαν τους «προστατευμένους», όπως: παπούτσια διαφορετικού χρώματος, το ένα λευκό, το άλλο μαύρο. Εμβλήματα για τους άνδρες, όπως ένας πίθηκος για τους Εβραίους και ένα γουρούνι για τους χριστιανούς, επειδή είναι καταραμένοι από τον Αλλάχ όπως προβλέπει το παρακάτω εδάφιο.

(Κοράνι 5: 60): Αναφέρεται στους λαούς της Βίβλου. «*Λέγε: “Μήπως πρέπει να σας δείξω τίποτε χειρότερο, απ' το τι είδους μεταχείριση δέχτηκαν απ' τον Αλλάχ. Αυτόν που ο Αλλάχ τον καταράστηκε κι υπέστη την οργή Του, και μεταμόρφωσε μερικούς σε πιθήκους και χοίρους (στις συμπεριφορές τους), και τους έκανε να λατρέψουν τον Δαίμονα – όλοι αυτοί βρίσκονται πολύ χαμηλά και πολύ πιο μακριά απ' τον ίδιο Δρόμο!”*».

Ακόμη και σήμερα στα ισλαμικά θεοκρατικά καθεστώτα απαγορεύεται η ανέγερση νέων εκκλησιών, η αναστήλωση των παλιών και η χρησιμοποίηση θρησκευτικών συμβόλων, όπως ο σταυρός. Γάμος, ερωτική επαφή με μουσουλμάνο και βλασφημία κατά του Ισλάμ, πολλές φορές επισύρει την ποινή του θανάτου. Οι μουσουλμάνοι δεν πρέπει να συναναστρέφονται με τους «ντχιμμί», στους οποίους συχνά δεν επιτρέπεται να καταθέτουν στο δικαστήριο κατά μουσουλμάνου. Δεν πρέπει να κάνουν κάτι που θα ενοχλεί τους μουσουλμάνους, έτσι πρέπει να εκτελούν τα θρησκευτικά τους καθήκοντα διακριτικά.

Ακόμη και σήμερα ένας μουσουλμάνος δεν μπορεί να καταναλώσει κρέας ζώου που δεν έχει θανατωθεί από μουσουλμάνο, με συγκεκριμένο τρόπο γιατί ο άπιστος είναι ακάθαρτος. Για παράδειγμα οι μουσουλμάνοι μετανάστες στην Δύση όπου αγοράζουν μόνο από κρεοπωλεία μουσουλμάνων.

Κατά την διάρκεια της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας, επειδή το εμπόριο και οι τέχνες θεωρούνταν προσβολή για τους κατακτητές, οι υπόδουλοι εβραίοι και χριστιανοί εντρυφούσαν στα οικονομικά επαγγέλματα, μία παράδοση που συνεχίστηκε μέχρι και τον 20^ο αιώνα στην κατεχόμενη Μικρά Ασία και στην Αίγυπτο. Όμως, η πρόοδος αυτή δεν θα έπρεπε να είναι αισθητή εξωτερικά.

Εκτός από τους περιορισμούς στη μετακίνηση και την αμφίεση, περιορισμοί υπήρχαν και στην εγκατάσταση: οι «διμμίτες» δεν μπορούσαν να κατοικήσουν σε ορισμένες πόλεις ή περιορίζονταν σε συγκεκριμένες συνοικίες. Συχνά έπρεπε να βάζουν στα σπίτια τους διακριτικά, ώστε να ξεχωρίζουν από τα σπίτια των μουσουλμάνων.

Από τα παραπάνω εξηγείται γιατί οι Τούρκοι που έκαναν βαρβαρότητες εναντίον των υποτελών κατά την Τουρκοκρατία, δεν το έκαναν μόνο επειδή ήταν «βάρβαροι Τούρκοι».

Με βάση τα παραπάνω το Ισλάμ μπορεί να θεωρηθεί σε πρόδρομο του πολιτιστικού ιμπεριαλισμού, του ρατσισμού και του Απαρτχάιντ πολύ πριν αυτές οι

πρακτικές εφαρμοστούν στην Αμερική και τη Νότια Αφρική. Επειδή η θρησκεία και το θεοκρατικό σύστημα διοίκησης όχι μόνο το επιτρέπει, αλλά και το επιβάλλει.

Και επειδή ακριβώς οι ρίζες της απάνθρωπης και ρατσιστικής αυτής πολιτικής του Ισλάμ βρίσκονται στις ίδιες τις καταβολές του, Κάθε προσπάθεια εκσυγχρονισμού στο Ισλάμ εξ ορισμού είναι αδιανόητη. Όποιος προσπαθήσει να αναιρέσει κανόνες που ορίζει το Κοράνιο, το οποίο θεωρείται κατά γράμμα λόγος του Θεού, χαρακτηρίζεται βλάσφημος, αποστάτης κι εχθρός του Ισλάμ. Δυστυχώς σήμερα η πολιτική ορθότητα της Δύσης αποδέχεται το Ισλάμ να εμφανίζεται ως «θρησκεία της ειρήνης».

2. Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΣΤΟ ΚΟΡΑΝΙ ΚΑΙ ΓΕΝΙΚΟΤΕΡΑ ΣΤΟ ΙΣΛΑΜ

Η θέση της γυναίκας στο Ισλάμ θα μπορούσε να χαρακτηριστεί σαν πρότυπο για το φεμινιστικό κίνημα και την ισότητα των δύο φύλων, όμως σε αντιδιαμετρική θέση. Δικαιώματα και ελευθερίες που θεωρούνται δεδομένα για τις γυναίκες του δυτικού κόσμου, στην Σαουδική Αραβία, στο Πακιστάν, στο Ιράκ, στο Ιράν, στον Λίβανο και αλλού στον ισλαμικό κόσμο, θεωρούνται αδιανόητα.

2.1. Η γυναίκα στο Κοράνι

Το Κοράνι με απόλυτη σαφήνεια θεωρεί τις γυναίκες υποδεέστερες από τους άντρες και τις αντιμετωπίζει σαν άτομα που πρέπει να προστατεύονται όπως τα ορφανά παιδιά και τα διανοητικά καθυστερημένα. Οι μουσουλμάνοι απολογητές το δικαιολογούν με το γεγονός ότι η κατάσταση της γυναίκας πριν το Ισλάμ ήταν πολύ δύσκολη, και οι κοινωνικές ανισότητες δεν της άφηναν πολλά περιθώρια για συμμετοχή στην δημόσια ζωή. Το Κοράνι λοιπόν, κατ' αυτούς, καταπολέμησε αυτήν την διάκριση και την καταδίκασε επανειλημμένα.

Όμως το Κοράνι δεν καθορίζει την θέση των γυναικών όπως ακριβώς την περιγράφουν οι ισλαμιστές απολογητές στους δυτικούς, συνήθως άσχετους με το Ισλάμ. Μια πρώτη εικόνα μπορούμε να πάρουμε από το Ισλαμικό Κληρονομικό Δίκαιο με την διάκριση που εισάγει,... γιατί έτσι διατάζει ο Αλλάχ.

(Κοράνι 4: 1): *«Ο Αλλάχ σας διατάζει όσον αφορά (τη μοιρασιά της κληρονομιάς) στα παιδιά σας. Για το αρσενικό ένα μερίδιο ίσο με το μερίδιο δύο θηλυκών....».*

Το κριτήριο ένας άνδρας ίσον δύο γυναίκες βασίζεται στο ότι οι γυναίκες διαθέτουν την μισή νοημοσύνη του άνδρα.

(Κοράνι 2: 282): *«...Και να κληθούν για μάρτυρες δύο απ' τους άνδρες σας. Αν εκεί δεν υπάρχουν δύο άνδρες, τότε ένας άνδρας και δύο γυναίκες που τους εμπιστεύεστε για μαρτυρία, ώστε αν η μία απ' αυτές λαθέψει, η άλλη να μπορεί να της το θυμίσει. ....»*

Η επεξήγηση αυτού του εδαφίου δίνεται από το Χαντίθ¹ του Sahih Bukhari (T1 B6 A301):

---

¹ Τα Χαντίθ (Hadith) διακρίνονται σε τρεις κατηγορίες σύμφωνα με την αξιοπιστία τους: τα Σαχίχ [(sahih) = σωστό – αναμφισβήτητο], όσον αφορά την συνέχεια της διάδοσής των παραδόσεων τους, τα Χασάν [(hasan) = καλό] που θεωρούνται αξιόπιστα όσον αφορά στις παραδόσεις που παραδίδουν, αλλά αμφισβητείται η αλυσίδα διάδοσής τους και τα Νταϊφ [(daif) = αδύναμα], των οποίων αμφισβητείται τόσο το περιεχόμενο όσο και η πορεία διάδοσης των παραδόσεων.

– «Ο Μωάμεθ είπε: “Ω γυναίκες! Να δίνετε ελεημοσύνη, γιατί έχω δει ότι η πλειοψηφία των κατοίκων της Φωτιάς της Κολάσεως ήσασταν εσείς (οι γυναίκες)”. Εκείνες ρώτησαν: “Πώς έτσι, ω Απόστολε του Αλλάχ;”. Και τους απάντησε: “Βρίζετε συχνά και είστε αγνώμονες στους συζύγους σας. Δεν έχω δει κανέναν που να υπολείπεται σε νοημοσύνη και θρησκεία περισσότερο από σας. Ένας προσεκτικός, λογικός άντρας μπορεί να παρασυρθεί από κάποιες από σας”. Οι γυναίκες ρώτησαν: “Ω Απόστολε του Αλλάχ! Γιατί υπολείπμαστε σε νοημοσύνη και θρησκεία;”. Εκείνος είπε: “Δεν είναι η μαρτυρία δύο γυναικών ίση με τη μαρτυρία ενός άντρα;”. Απάντησαν καταφατικά. Είπε τότε: “Αυτό είναι το ελάττωμα στη νοημοσύνη σας. Δεν είναι αλήθεια ότι μια γυναίκα δεν μπορεί ούτε να προσευχηθεί ούτε να νηστέψει κατά τις ημέρες της έμμηνου ρύσης της;”. Οι γυναίκες απάντησαν καταφατικά. Εκείνος είπε: “Αυτό είναι το ελάττωμα στη θρησκεία σας”».

(Κοράνι 4: 34): «Οι άντρες είναι οι προστάτες κι οι κύριοι των γυναικών, γιατί ο Αλλάχ έχει χαρίσει ανώτερο βαθμό στους άνδρες απ’ τις γυναίκες κι επειδή ξοδεύουν απ’ τις περιουσίες τους. Γι’ αυτό οι ενάρετες γυναίκες πρέπει να είναι με ευσέβεια πειθαρχικές κι όταν ο άνδρας τους απουσιάζει πρέπει να προστατεύουν ό,τι τους ανέθεσε ο Αλλάχ να φυλάγουν. Όσο για τις γυναίκες εκείνες, που φοβάστε για την παρακοή τους συμβουλέψτε τες πρώτα, έπειτα αρνηθείτε να μοιραστείτε μαζί τους το κρεβάτι τους και τέλος να τις δείρετε ελαφριά. Αν όμως επιστρέψουν στην υπακοή μη χρησιμοποιήσετε εναντίον τους μέσα ενοχλητικά, γιατί ο Αλλάχ είναι Πανύψηλος Μεγάλος». (Χωρίς σχόλια).

(Κοράνι 2: 223): «Οι γυναίκες σας είναι για σας, όπως η καλλιεργήσιμη γη. Καλλιεργείστε την όποτε κι όπως θέλετε....».

Εδώ η γυναίκα παρομοιάζεται σαν ένα κομμάτι γης που τελεί υπό ανδρική ιδιοκτησία. Ο άνδρας μπορεί να συνευρίσκεται σεξουαλικά μαζί της όποτε και όπως θέλει. Η συλλογή του Sunan Abu Dawood, (μία από τις έξι κυριότερες Χαντίθ) στο Βιβλίο 5, Κεφάλαιο 713 επεξηγεί ότι αυτό ισχύει και όταν η γυναίκα δεν το επιθυμεί. Εύλογα λοιπόν αν παρακούσει μπορεί να χρησιμοποιηθεί η οδηγία του προαναφερόμενου, (4: 34).

(Κοράνι 33, 59): «Ω! Εσύ ο Προφήτης! Να πεις στις συζύγους σου, στις θυγατέρες σου και στις γυναίκες των πιστών, ότι πρέπει να ρίχνουν πάνω τους (όταν κυκλοφορούν) τα (εξωτερικά τους ρούχα) γκαλαμπίες, (που καλύπτουν από το κεφάλι μέχρι τα πόδια), τούτο είναι πιο κατάλληλο για να αναγνωρίζονται (ως αγνές πιστές) (όσο) και να μην ενοχλούνται. Ο Αλλάχ είναι Πολυεύσπλαχνος, Πανοικτίρμονας». Η καλύπτρα (abaya), γνωστή σήμερα ως «τσαντόρ» ή «μπούργκα» ως απόδειξη σεμνότητας και πίστεως.

Το Κοράνι καταδικάζει τη μοιχεία με ποινή εκατό μαστιγώματα, παρουσία μαρτύρων, για καθέναν απ’ τους μοιχούς και χωρίς κανέναν οίκτο (24, 2). Στην περίπτωση που αυτή διαπράττεται από την γυναίκα, συμβουλεύει τον απατημένο σύζυγο να κλείσει την άπιστη στο σπίτι ως τον θάνατό της, εκτός κι αν ο Αλλάχ αποφασίσει διαφορετικά.

(Κοράνι 4: 15): «Ω! Και όσες από τις γυναίκες σας είναι ένοχες μοιχείας τότε καλέστε τέσσερις μάρτυρες από σας. Αν αυτοί μαρτυρήσουν, τότε περιορίστε τες στα σπίτια, ώσπου ο θάνατος να τις διεκδικήσει, εκτός αν ο Αλλάχ διατάξει γι’ αυτές κάποιο άλλο μέσο σωτηρίας.»

2.1.1. Γάμος (πολυγαμία) και διαζύγιο

(Κοράνι 4: 3) «...να παντρεύεστε άλλες δύο ή τρεις ή τέσσερις γυναίκες της εκλογής σας. Κι να όμως φοβάστε ακόμη μήπως τις αδικήσετε τότε, να παντρεύεστε μόνο μία, ή όποιες έχετε αιχμάλωτες κι αυτό για να σας προφυλάξει απ' το να φερθείτε άδικα.» - [«...δύο ή τρεις ή τέσσερις» σαν να αγοράζετε τομάτες].

Εκτός από τις τέσσερις νόμιμες συζύγους ο μουσουλμάνος, όπως διαφαίνεται στο παραπάνω εδάφιο, μπορεί να έχει απεριόριστο αριθμό παλλακίδων, οι οποίες θεωρούνται ως ιδιοκτησία και μπορεί να είναι αιχμάλωτες πολέμου και δούλες. Αυτές προορίζονται κυρίως για την σεξουαλική ικανοποίηση του ιδιοκτήτη, πράγμα απόλυτα εγκεκριμένο από τον Αλλάχ. Αντίθετα η μουσουλμάνα δεν έχει δικαίωμα να έχει ούτε πολλούς συζύγους ούτε χαρέμι. Ένας μουσουλμάνος μπορεί να παντρευτεί μια εβραία ή μια χριστιανή, χωρίς αυτή να πρέπει να ασπαστεί τον Ισλαμισμό, ενώ μια μουσουλμάνα όχι.

Στον μουσουλμανικό κόσμο οι γονείς λειτουργούν ως προξενητές. Οι κοπέλες δεν επιτρέπεται να βγαίνουν έξω προς αναζήτηση συζύγου, παρ' όλο που μπορούν να δηλώσουν την προτίμηση ή την άρνησή τους. Αν ευοδωθεί ο αρραβώνας, το ζευγάρι δεν επιτρέπεται να μείνει ποτέ μόνο του. Το Ισλάμ καθορίζει με πολύ αυστηρό τρόπο τις κοινωνικές συναναστροφές των γυναικών, για παράδειγμα, με ποιον μπορούν να μείνουν μόνες ή με ποιον μπορούν να συναντηθούν δημοσίως.

Ο γάμος στο Ισλάμ δεν έχει την διάσταση θρησκευτικού συμβολαίου όπως αρχικά στον Ιουδαϊσμό ή μυστηρίου όπως στον Χριστιανισμό, αλλά θεωρείται ως ένα πολιτικό, ιδιωτικού δικαίου συμβόλαιο, παρά το γεγονός ότι συνάπτεται σε θρησκευτική τελετή με την επίκληση του Αλλάχ και την ανάγνωση κορανικών στίχων. Ο άνδρας λέει «Σε έχω νυμφευθεί» και ο κηδεμόνας της γυναίκας απαντά: «Είμαι σύμφωνη». Με το συμβόλαιο του γάμου ο σύζυγος υποχρεούται να δώσει προίκα στη γυναίκα και να της εξασφαλίσει διατροφή ως αντιπαροχή για το δικαίωμα του να έχει με αυτή συζυγικές σχέσεις, οι οποίες απαγορεύονται εκτός γάμου.

Πώς όμως θεσμοθετείται ή προίκα (mahg);

(Κοράνι 4: 34): «Οι άντρες είναι οι προστάτες κι οι κύριοι των γυναικών, γιατί ο Αλλάχ έχει χαρίσει ανώτερο βαθμό στους άνδρες απ' τις γυναίκες κι επειδή ξοδεύουν απ' τις περιουσίες τους.»

Κατά το μουσουλμανικό δίκαιο η προίκα δίδεται από τον άνδρα στη γυναίκα και όχι αντίστροφα. Το ποσό συμφωνείται πριν από τη σύναψη του γάμου και μέρος καταβάλλεται στη γυναίκα ήδη πριν ή κατά την τελετή του γάμου. Είναι ανάλογο με την κοινωνική θέση της γυναίκας. Το υπόλοιπο δίδεται σε περίπτωση λύσης του γάμου ή θανάτου του άνδρα, επειδή οι διατάξεις του Μουσουλμανικού Δικαίου δεν προβλέπουν υποχρέωση του συζύγου για διατροφή της γυναίκας πριν την εκπνοής της «ασφαλιστικής περιόδου». Ο καθορισμός ενός αρκετά σεβαστού ποσού έχει σκοπό τον περιορισμό της αυθαίρετης εξάσκησης του δικαιώματος του συζύγου για αποπομπή της γυναίκας. Εάν ο σύζυγος δεν πληρώσει το συμφωνηθέν μέρος της προίκας, η γυναίκα δικαιούται να αρνηθεί τις συζυγικές σχέσεις μέχρι την καταβολή του ποσού.

Η διαδικασία διαζυγίου στο Ισλάμ, είναι σχετικά απλοποιημένη (Κοράνι 2: 226-233): Ο άνδρας (τις περισσότερες φορές, όχι πάντα) ανακοινώνει το διαζύγιο λέγοντας «σε χωρίζω». Από τη στιγμή εκείνη αρχίζει η περίοδος αναμονής διάρκειας τεσσάρων μηνών, ώστε στο διάστημα αυτό το ζευγάρι (κυρίως ο άνδρας) να σκεφτούν αν

πράγματι είναι αυτό που επιθυμούν. Εδώ δεν υπάρχουν δικηγόροι να ανταγωνίζονται μεταξύ τους. Στην περίπτωση που η απόφαση είναι οριστική ακολουθεί μια περίοδος που διαρκεί όσο τρεις έμμηνοι κύκλοι για να είναι βέβαιο ότι η γυναίκα δεν είναι έγκυος.

Στην περίπτωση που διαπιστωθεί ότι η γυναίκα είναι έγκυος, η περίοδος αναμονής κρατά καθ' όλο το διάστημα της εγκυμοσύνης και στη συνέχεια υπάρχουν ειδικές προβλέψεις για τις υποχρεώσεις του άνδρα σχετικά με την ανατροφή του παιδιού.

2.1.2. 72 σέξι παρθένες (ο παράδεισος του πιστού με τα ουρί του)

Στο Κοράνι δεν αναφέρεται πουθενά ξεκάθαρα πως θα είναι ο παράδεισος για τις γυναίκες. Όμως για τους άνδρες είναι αρκετά κατατοπιστικό εικονίζοντας μια αραβική ανδρική σεξουαλική φαντασίωση του 7^{ου} αιώνα και υποβιβάζοντας κάθε συζυγική σχέση ως προς την γυναίκα. Ενώ στον παράδεισο όλοι θα είναι απελευθερωμένοι από κάθε σωματική ανάγκη η ανδρική σεξουαλικότητα σαν ανάγκη παραμένει ώστε ο «ευσεβής» άνδρας να απολαμβάνει πραγματικά.

Για κάθε «ευσεβή» θα υπάρχουν χυμώδεις κα σέξι παρθένες, δημιουργημένες από τον Αλλάχ αποκλειστικά για την απόλαυση των ανδρών. Το Κοράνι είναι αρκετά κατατοπιστικό στο θέμα.

(Κοράνι 56: 72-74) «*Στον (καθένα) - (εννοείται στον παράδεισο) - θα υπάρχουν καθαρές καλές και όμορφες (συντρόφισσες). Τότε, ποια από τις ευεργεσίες του Κυρίου σας θα αρνηθείτε (και οι δύο); Ωραιές συκρατημένες μέσα σε σκηνές. ..τις οποίες ούτε άνθρωπος ούτε δαίμονες (Τζίνν) δεν τις έχει – πριν απ' αυτούς – προσβάλλει (αγγίξει)*»,.

(Κοράνι 56: 35-38) «*Εμείς (ο Αλλάχ και εδώ μιλάει για τον εαυτό του σε πληθυντικό της μεγαλοπρέπειας) τις πλάσαμε σε καινούργια δημιουργία. Και τις κάναμε αγνές παρθένες, Αξιαγάπητες (στο ήθος και το χαρακτήρα) και στην ίδια ηλικία, για τους Συντρόφους του Δεξιού Χεριού (του Αλλάχ)*»,. (Δεξί χέρι σημαίνει ιδιοκτησία).

(Κοράνι 78: 31-33) «*Για τους ευσεβείς – βέβαια – θα υπάρξει ένας θρίαμβος, κήποι (περιορισμένοι) και αμπέλια και μικρές παρθένες συντρόφισσες της ίδιας ηλικίας*». Εννοείται ότι ζυτές θα παραμένουν παρθένες και μετά από την σεξουαλική πράξη.

Τα Χαντίθ όμως δίνουν ακόμα πιο γλαφυρές εικόνες: «...οι οποίες (παρθένες) θα είναι τόσο όμορφες, αγνές και διάφανες που το μεδούλι των οστών των ποδιών τους θα φαίνεται μέσα από το οστά και τη σάρκα τους» (Sahih Bukhari: T4, B54, 476).

Αυτά τα περίεργα πλάσματα, (στην ουσία ανεγκέφαλα πλάσματα χωρίς βούληση), θα υπάρχουν ταυτόχρονα και εξ ίσου σαν σύζυγοι με τις γήινες τέως συζύγους που ο κάθε πιστός θα έχει και εκεί μαζί του οι οποίες όμως θα είναι απελευθερωμένες από κάθε αίσθηση ζηλοτυπίας ή θυμού, όπως όλοι στον παράδεισο: «... δεν θα υπάρχει κανένας χωρίς σύζυγο στον παράδεισο» (Sahih Muslim 40, 6793).

Το παρακάτω που στην ορολογία των Χαντίθ χαρακτηρίζεται Hasan (καλό) καθορίζει και τον αριθμό των παρθένων συζύγων σαν ανταμοιβή των μαρτύρων που θα σκοτωθούν για τον Αλλάχ - σκοτώνοντας αδιακρίτως άπιστους που όμως δεν έχει καμία σημασία αν είναι αθώοι ή μικρά παιδιά:

«... ο Αγγελιοφόρος του Αλλάχ (Μωάμεθ) είπε: “Υπάρχουν έξι πράγματα με το Αλλάχ για το μάρτυρα. Συγχωρείται με την πρώτη ρανίδα αίματος (υποφέρει), του δείχνεται η θέση του στον παράδεισο, είναι προστατευμένος από τιμωρία μέσα στον τάφο, ασφαλισμένος από τον μεγαλύτερο τρόπο, του φοριέται στο κεφάλι το στέμμα της

αξιοπρέπειας – και τα κοσμήματα του είναι καλύτερα από αυτά του κόσμου και απ’ ότι είναι σ’ αυτόν – είναι παντρεμένος με εβδομήντα δύο συζύγους ουρί (Al-Huril_Ayn) του παραδείσου και μπορεί να μεσολαβήσει (ως προς τον Αλλάχ) για εβδομήντα από τους συγγενείς του», (Tirmidhi: T3, B20, 1663).

Στα Χαντίθ οι μάρτυρες θεωρούνται ως τα πιο σημαντικά πρόσωπα στο Ισλάμ και για αυτό το λόγο εκτός από τα όλα τα παραπάνω προνόμια που θα έχουν στον παράδεισο θα ανταμειφθούν και με 72 σούπερ πόρνες για τις σεξουαλικές τους ανάγκες, ενώ ένας απλώς ευσεβής με τουλάχιστον 2.

Πώς όμως θα τα καταφέρνουν σεξουαλικά με τόσες γυναίκες οι πιστοί; «Αυτός (Αλλάχ) θα τους δώσει την δύναμη εκατό ανδρών». (Sunan at-Tirmidhi: T4, B12, 2536).

Στο Κοράνι όμως υπάρχει και κάτι άλλο αρκετά περίεργο σε σχέση με τον παράδεισο: (Κοράνι 7: 19) «Και θα περιτριγυρίζουν πάνω τους (στους άνδρες πιστούς) και θα (τους) υπηρετούν έφηβοι με αιώνια (δροσερότητα), που αν τους δεις θα τους νομίζεις σαν διεσπαρμένα Μαργαριτάρια».

Αυτό κατά τους απολογητές του Ισλάμ δεν έχει κάποιο σεξουαλικό υπονοούμενο, γιατί στην Αραβία της εποχής του Μωάμεθ συνηθιζόταν νεαροί έφηβοι να υπηρετούν τους άνδρες. Όμως οι χαρακτηρισμοί που το Κοράνι αποδίδει σ’ αυτούς τους έφηβους είναι αρκετά ύποπτοι και παραπέμπουν στο «γιουσουφάκι» με ότι αυτό μπορεί να σημαίνει.

2.2. Η θέση της γυναίκας στο Ισλάμ

Οι διακρίσεις που αναφέρει το Κοράνι εφαρμόζονται με υπερβάλλοντα ζήλο στις περισσότερες μουσουλμανικές χώρες, γεγονός που εξηγεί το ότι οι γυναίκες θεωρούνται πολίτες δεύτερης κατηγορίας. Χαρακτηριστική περίπτωση αποτελεί η υποχρεωτική, σε πολλές μουσουλμανικές χώρες, κάλυψη του προσώπου και του σώματος όταν η γυναίκα βγαίνει από το σπίτι. Έτσι ακριβώς συμβολίζει την διαφορετικότητα της γυναίκας από τον άντρα, την ανελευθερία και τους περιορισμούς που έχουν στην οικογένεια, στην κοινωνική και επαγγελματική τους ζωή.

Η ισλαμική οικογένεια είναι παραδοσιακή και πατριαρχική. Πρώτα γευματίζουν τα άρρενα μέλη και μετά οι γυναίκες. Όταν ένα ζευγάρι βαδίζει στο δρόμο, η γυναίκα παραχωρεί το προβάδισμα στον άνδρα. Όταν επισκέπτονται το τζαμί, συγκεντρώνονται σε χωριστούς χώρους. Όταν επίσης τα παιδιά είναι μικρά, αγόρια και κορίτσια έχουν σχεδόν την ίδια μεταχείριση. Μετά τον τέταρτο χρόνο τα κορίτσια μαθαίνουν τους γυναικείους ρόλους με τη μίμηση κυρίως των ρόλων της καλής κόρης και νύφης. Μεταξύ της μάνας και της κόρης αναπτύσσεται μια ιδιαίτερη στενή σχέση που δεν συναντάται στους δυτικούς πολιτισμούς.

Η απώλεια της παρθενιάς είναι θανάσιμο αδίκημα. Βασικό χαρακτηριστικό της ανδροκρατούμενης μουσουλμανικής κοινωνίας είναι η ζήλια και η καχυποψία για το γυναικείο φύλο. Ακραίο αποτέλεσμα αυτής της κατάστασης και προσπάθειας ελέγχου της γυναικείας σεξουαλικότητας είναι ο ευνουχισμός των κοριτσιών με την κλειτοριδεκτομή. Η μέθοδος αυτή επιβιώνει κυρίως μουσουλμανικές χώρες της Αφρικής.

Οι γυναίκες έρχονται πολύ συχνά αντιμέτωπες με τη βία, ιδιαίτερα στα πλαίσια του γάμου τους. Ο ξυλοδαρμός της συζύγου σπάνια επιφέρει κύρωση, και στην περίπτωση που μια γυναίκα αποφασίσει να ακολουθήσει τη δικαστική οδό βρίσκεται αντιμέτωπη με την πίεση που της ασκεί η οικογένειά της και η κοινωνία. Σε αρκετές

μουσουλμανικές χώρες, ακόμη και οι γυναίκες που ζητούν τη βοήθεια της αστυνομίας, δεν καταφέρνουν συνήθως να ξεφύγουν από τους συζύγους τους. Η αστυνομία θεωρεί την ενδο-οικογενειακή βία, θέμα καθαρά προσωπικό, με αποτέλεσμα να μην παίρνει θέση και να οδηγεί τις κακοποιημένες γυναίκες πίσω στην οικογένειά τους. Ακόμη, όμως, και αν εκδικαστεί η υπόθεση το δικαστήριο σπάνια αποφασίζει υπέρ της γυναίκας.

Άλλη μια μορφή βίας, με την οποία συχνά βρίσκονται αντιμέτωπες οι γυναίκες στις ισλαμικές χώρες, είναι ο βιασμός. Αν και οι κυρώσεις που προβλέπει συνήθως ο νόμος για τους βιαστές, είναι εξαιρετικά αυστηρές, μέχρι και θάνατος, σπάνια εκδικάζονται υποθέσεις βιασμού. Στις περισσότερες περιπτώσεις τα θύματα πιέζονται να μην κάνουν μήνυση, γιατί αν δεν μπορέσουν να αποδείξουν ότι δεν είχαν δώσει τη συγκατάθεσή τους, θα κατηγορηθούν ότι παραβίασαν τους σχετικούς με τη μοιχεία και τη σεξουαλική επαφή κανονισμούς. Δεν είναι σπάνιες οι περιπτώσεις, όπου οι κατηγορούμενοι για βιασμό έχουν αθωωθεί, ενώ τα θύματά τους έχουν φυλακιστεί κατηγορούμενα για μοιχεία. Σε μερικές μουσουλμανικές χώρες, όπως το Πακιστάν, η Αίγυπτος και η Ιορδανία, ο βιασμός εντός του γάμου δε θεωρείται έγκλημα και δε διώκεται ποινικά.

Και στον τομέα των πολιτικών και κοινωνικών δικαιωμάτων γίνονται διακρίσεις εις βάρος των γυναικών. Για πολιτικά και κοινωνικά δικαιώματα βεβαία, ούτε λόγος να γίνεται. Η εκπαίδευση είναι ένας άλλος τομέας στον οποίο οι μουσουλμάνες έχουν μείνει πίσω. Οι περισσότερες μένουν αναλφάβητες αφού και ο τομέας της εκπαίδευσης σε αρκετές χώρες είναι απαγορευμένος για τις γυναίκες.

Εκτός αυτού όμως, σημαντικότατο ρόλο παίζει και η ευρύτητα διαδεδομένη στον μουσουλμανικό κόσμο, πρακτική του γάμου μεταξύ ανήλικων παιδιών – (στο δρόμο που χάραξε ο ίδιος ο Μωάμεθ με την Αισά). Οι γάμοι ανήλικων κοριτσιών στο όνομα κατ' εφαρμογή της Σαρία² και με επίκληση τη Σούννα³, στερεί αυτά τα παιδιά από το δικαίωμα στη μόρφωση, στην απόκτηση αυτοσυνειδησίας ως προς τη θέση τους στον κόσμο και συνιστά μια ακόμη βίαιη μεταχείριση σε βάρος της γυναίκας. Σύμφωνα με στατιστικές του ΟΗΕ, στο 2005 πάνω από 75 εκατομμύρια γυναίκες σε ένα σημαντικό τμήμα του μουσουλμανικού κόσμου, την Μέση Ανατολή και την Βόρειο Αφρική, δεν ήξεραν να γράψουν ή να διαβάσουν.

Τέλος, ιδιαίτερα διαδεδομένη είναι η πρακτική των «εγκλημάτων τιμής», στο Πακιστάν, την Τουρκία, το Ιράν, την Ιορδανία και αλλού. Συχνά γυναίκες δολοφονούνται από τους συζύγους τους ή στενούς συγγενείς γιατί έφεραν ντροπή στην οικογένειά τους. Το πιο τραγικό είναι ότι πολλές γυναίκες δολοφονούνται από τους συζυγούς για θέματα

---

² **Σαρία:** (Sharia) ή Ισλαμικός Νόμος εννοείται ο ισλαμικός θρησκευτικός κώδικας διαβίωσης. Είναι εμπνευσμένη από το Κοράνι και χρησιμοποιείται ως αναφορά στο ισλαμικό δίκαιο, αλλά και τον ισλαμικό τρόπο ζωής γενικότερα. Ετυμολογικά σημαίνει ο δρόμος προς την πηγή ύδατος από το ρήμα «shara'a» που σύμφωνα με το Λεξικό του Ιερού Κορανίου του Αμπντούλ Μανάν Ομάρ σχετίζεται με την ιδέα ενός συστήματος θείου νόμου, μιας ατραπού πίστης και πρακτικής. (από Wikipedia).

³ **Σούννα:** (Sunnah): Γραπτή συλλογή που περιλαμβάνει αναφορές σχετικά με τη ζωή και το έργο του προφήτη Μωάμεθ, του ιδρυτή της θρησκείας του Ισλάμ. Συγκεκριμένα λέγεται ότι παραθέτει επακριβώς τα λόγια, τις πράξεις, τη διδασκαλία, καθώς και τις απαγορεύσεις του προφήτη, θεμελιώδη στοιχεία και παράδειγμα προς μίμηση για όλες τις πτυχές του βίου του μουσουλμάνου πιστού. Περιλαμβάνει ακόμη και αναφορές σχετικά με τον βίο των συντρόφων του. Η Σούννα αποτελεί τμήμα ενός ευρύτερου συνόλου μουσουλμανικών θρησκευτικών συλλογών, των Χαντίθ και σε αντίθεση με άλλες από αυτές τις συλλογές, ακολουθείται κατά γράμμα και θεωρείται άκρως σημαντική και αξιολογούμενη από όλους τους Μουσουλμάνους εξίσου. (από Wikipedia).

«τιμής» (ίσως γιατί το νερό που τους έπλεναν τα πόδια ήταν πολύ κρύο ή ζεστό) και φυσικά κανένα δικαστήριο δεν είναι «πρόθυμο» να τιμωρήσει τον «ντροπιασμένο» σύζυγο.

Στην Τουρκία, όπου οι φόντοι τιμής δε δικαιολογούνται από το κράτος, συνήθως δράστης είναι κάποιο ανήλικο μέλος της οικογένειας, το οποίο με αυτό τον τρόπο αποφεύγει την τιμωρία. Στο Ιράν, από την άλλη, αναγνωρίζεται στον πατέρα ή τον αδελφό το δικαίωμα να δολοφονήσει ένα κορίτσι που ενέδωσε στις προγαμιαίες σχέσεις. Η ποινή σε αυτή την περίπτωση είναι το πολύ 6 μήνες φυλάκισης, ενώ στην περίπτωση που ο σύζυγος δολοφονήσει την άπιστη γυναίκα του δεν υπάρχει τιμωρία. Στην Ιορδανία αν και τα εγκλήματα τιμής δεν είναι νομικά αποδεκτά, τα δικαστήρια είναι ιδιαίτερα απρόθυμα να επιβάλουν κυρώσεις.

3. ΙΣΛΑΜ ΚΑΙ ΒΙΑ

3.1. Ο δυισμός του Κορανίου – Το ιστορικό πλαίσιο της διαμόρφωσης του

Οι μετριοπαθείς ισλαμιστές απολογητές πάντοτε αναφέρουν ότι το Κοράνι συχνά κατηγορείται για απρόκλητη βία και δήθεν τα εδάφια του προωθούν τον πόλεμο. Ισχυρίζονται ότι ανάλογες αρνητικές κριτικές, καθώς επίσης και άλλες παρόμοιες κατηγορίες, δεν έχουν καμία απολύτως βάση όταν μελετάμε το Κοράνι στο σωστό του θεολογικό και ιστορικό πλαίσιο.

Και συνεχίζουν κρίνοντας πλέον τους επικριτές του Ισλάμ λέγοντας ότι στις ελάχιστες φορές που μπαίνουν στην διαδικασία να χρησιμοποιήσουν τις αυθεντικές πηγές, τις διαστρεβλώνουν και εφαρμόζουν την γνωστή μέθοδο της κοπτοραπτικής. Δηλαδή παίρνουν ορισμένα κορανικά εδάφια που μιλούν για την επίθεση και την άμυνα απέναντι στον εχθρό και να τα παρουσιάζουν ξεκομμένα από το ιστορικό τους πλαίσιο σαν βίαια χωρία χωρίς καμία απόδειξη.

Τα παραπάνω είναι η «ρετσέτα» που χρησιμοποιούν οι ισλαμιστές απολογητές στην προσπάθεια τους να δικαιολογήσουν την βία του Ισλάμ. Σημειωτέον ότι η ρετσέτα αυτή συνήθως δύσκολα απορρίπτεται από ακροατές οι οποίοι δεν έχουν ιδέα ούτε για το Κοράνι καθαυτό, ούτε και για το θεολογικό και ιστορικό του πλαίσιο.

Όμως εκτός από την άγνοια του Κορανίου, μια άλλη είναι η βαθύτερη αιτία που οι μετριοπαθείς ισλαμιστές μπορούν να δημιουργήσουν σύγχυση σχετικά με τον ειρηνιστικό χαρακτήρα του Κορανίου, ακόμα και σ' αυτούς που το έχουν μελετήσει. Η αιτία είναι ότι στην ουσία στο ένα βιβλίο του Κορανίου, υπάρχουν δύο είδη Κορανίου αναφορικά με τα ειρηνιστικά μηνύματα και την προτροπή σε πόλεμο. Ο λόγος αυτού του δυισμού μπορεί να εξηγηθεί μόνο μέσα από την πορεία του ίδιου του Μωάμεθ.

Το πρώτο Κοράνι το μετριοπαθές και κατά κάποιο τρόπο «ειρηνιστικό» μπορεί να θεωρηθεί ότι είναι αυτό που αποκαλύφθηκε στον Μωάμεθ κατά την περίοδο που ο άρχισε το κήρυγμα του στην Μέκκα, το επικαλούμενο «Κοράνι της Μέκκας». Τότε προσπαθούσε να πείσει εβραίους και χριστιανούς ότι ο ίδιος ήταν μια συνέχεια των προφητών της Βίβλου και ότι αυτά που δίδασκε ήταν μέσα στα πλαίσια της ιουδαϊκής και χριστιανικής θρησκείας. Για τον λόγο αυτό στο «Κοράνι της Μέκκας» ήταν η Ιερουσαλήμ ο τόπος που πρέπει να στρέφεται ο πιστός κατά την προσευχή - «Qibla». Αυτός ο τόπος χρησιμοποιείτο για 13 χρόνια, (610 – 623), ενώ παράλληλα είναι εύκολα αντιληπτό ότι στα σούρα «της Μέκκας», φαίνεται κάποια εκτίμηση και για τους λαούς

της Βίβλου. Επειδή όμως ο Μωάμεθ δεν ήταν αρκετά γνώστης των δύο θρησκειών δεν κατάφερε να πείσει κυρίως τους εβραίους της Μέκκας.

Στην συνέχεια με το κήρυγμα του προκάλεσε την οργή και των πολυθειστών αράβων, οπότε στα τέλη του 622 αναγκάστηκε να καταφύγει με τους οπαδούς του στην Μεδίνα (Εγίρα). Εκεί όταν πλέον απέκτησε δύναμη, οι «αποκαλύψεις» από τον Αλλάχ απέκτησαν άλλο χαρακτήρα. Η αλλαγή αυτή φαίνεται έντονα στα επόμενα σούρα του εκκαλούμενου «Κορανίου της Μεδίνας».

Στην Μεδίνα ο Μωάμεθ πρώτα εξόρισε και εξόντωσε τις δύο από τις τρεις εβραϊκές φυλές που υπήρχαν στην πόλη και αργότερα αφού κατέλαβε και την Μέκκα, σφαγείασε κυριολεκτικά και την τρίτη εβραϊκή φυλή της Μεδίνας (Μπανού Κουρανταγιάχ). Χαρακτηριστικό της περιόδου αυτής είναι ότι άλλαξε και το «Qibla» από την Ιερουσαλήμ στην Καάβα της Μέκκας (11/2/624), την οποία και ανέδειξε πλέον σε ιερή πόλη. Τότε πλέον τα μηνύματα του Κορανίου έγιναν επιθετικά εναντίον όλων, ακόμα και των λαών της Βίβλου, με σκοπό την γρήγορη εξάπλωση του Ισλάμ.

Στο τέλος του παρόντος παρατίθεται Πίνακας με την χρονολογική διαμόρφωση του Κορανίου, ανάλογα με την πόλη (Μέκκα – Μεδίνα) στην οποία ο Αλλάχ «αποκάλυψε» στον Μωάμεθ κα τα αντίστοιχα σούρα.

Για να δικαιολογήσει στους οπαδούς του όλες αυτές τις διαφοροποιήσεις ο Μωάμεθ επινόησε το παρακάτω εδάφιο, κατ' εντολή πάντα του Αλλάχ.

(Κοράνι 2: 106): «Οποιαδήποτε κορανικό στίχο (Αγία) καταργούμε ή κάνουμε να λησμονηθεί τον αντικαθιστούμε με κάτι καλύτερο ή με κάτι παρόμοιο. Δεν έμαθες ότι ο Αλλάχ είναι Παντοδύναμος;»

Το συγκεκριμένο εδάφιο καταργεί ότι μετριοπαθές (έστω ειρηνιστικό) έχει γραφεί στο «Κοράνι της Μέκκας» και για τον λόγο αυτό δεν θα ασχοληθούμε καθόλου με τα εδάφια της περιόδου της Μέκκας.

3.2. Προτρέπει το Κοράνι στον πόλεμο;

Ας εξετάσουμε τώρα τις πολεμικές προτροπές του «Κορανίου της Μεδίνας». Όπως επικαλούνται και οι ισλαμιστές στο Κοράνι είναι καθαρά διατυπωμένο ότι ο πόλεμος επιτρέπεται, όχι γενικά και αόριστα, αλλά ειδικά και συγκεκριμένα:

(Κοράνι: 2:190) «Και να πολεμάτε για χάρη του Αλλάχ όσους σας πολεμούν, αλλά μην ξεπερνάτε τα όρια, γιατί ο Αλλάχ δεν αγαπά τους παραβάτες.». Όταν μια θρησκεία δέχεται τον πόλεμο έστω και υπό προϋποθέσεις, αυτό σηματοδοτεί το ηθικό υπόβαθρο των πιστών της.

Και συνεχίζει παρακάτω, (Κοράνι 2:193): «Πολεμάτε τους ώσπου να μην σας καταδιώξουν στην ειδωλολατρία και να υπερισχύσει η Πίστη στον Αλλάχ. Αν όμως σταματήσουν τη δράση τους, τότε μην κάνετε πόλεμο παρά ενάντια στους αδίκους». Το πώς ορίζονται οι άδικοι είναι θέμα με καθαρά πολιτική διάσταση ώστε να το ερμηνεύει όπως θέλει ο κάθε μουσουλμάνος και έτσι μπορεί να σφάζει και να λεηλατεί, για χάρη του Ισλάμ.

Μια άλλη λογικοφανής προϋπόθεση για πόλεμο που επικαλείται το Κοράνι είναι η προστασία των αδυνάτων:

(Κοράνι 4: 75) «Και γιατί να μη πολεμήσετε υπέρ του Αλλάχ και για τους αδύνατους, και για τους αδικημένους που είναι και άποροι άνδρες και γυναίκες και

παιδιά που κραυγάζουν; “Κύριε μας! Σώσε μας απ’ αυτό το χωριό που οι κάτοικοι του είναι άδικοι, και στείλε μας, από κοντά Σου, κάποιον προστάτη, κάποιον υποστηρικτή.» Κάνοντας επίκληση στην λογική Κοράνι ρωτά για ποιον λόγο να μην γίνει πόλεμος ενάντια στην τυραννία έτσι ώστε να προστατευτούν οι αδύνατοι, οι αδικημένοι, τα παιδιά, οι γυναίκες, οι φτωχοί. Όμως με την λογική αυτή η ανθρωπίνη ιστορία θα ήταν πάντα ένας συνεχής πόλεμος.

Όλοι οι πόλεμοι υποτίθεται ότι γίνονται για να αποδοθεί δικαιοσύνη, ασχέτως αν οι λόγοι είναι διαφορετικοί. Εδώ έρχεται σε πλήρη αντίθεση με το χριστιανικό μήνυμα. Ο χριστιανισμός δεν πολέμησε το θρησκευτικό κατεστημένο της εποχής του, αλλά με τους μάρτυρες μέσα σε φρικτούς διωγμούς χύνοντας ποταμούς αίματος εδραίωσε την πίστη του.

Εν κατακλείδι σύμφωνα με τους λόγιους και απολογητές του Ισλάμ, όλα τα εδάφια του Κορανίου που καλούν σε πόλεμο και σε μάχη είναι για λόγους προστασίας των Μουσουλμάνων και της πίστης του Ισλάμ και όχι για αδικία προς τους μη Μουσουλμάνους. Η ιστορία όμως αποδεικνύει ότι όλοι οι πόλεμοι του Ισλάμ ήταν πόλεμοι επιθετικοί και κατακτητικοί, εν αντιθέσει με τις σταυροφορίες που σκοπός τους ήταν η απελευθέρωση των Αγίων Τόπων.

Εδώ πρέπει να τονιστεί ότι ενώ οι άλλες θρησκείες εστιάζουν στο πώς θα γίνει κάποιος καλύτερος: ινδουιστής, βουδιστής, ή χριστιανός: το Ισλάμ εστιάζει σχεδόν το σύνολο της διδασκαλίας του στο πόσο βλάσφημοι και μιαροί είναι οι άπιστοι.

Δυστυχώς η «πολιτική ορθότητα» του δυτικού κόσμου συνήθως προστατεύει το Ισλάμ από την αντικειμενική κριτική, πάντα με τον φόβο του χαρακτηρισμού του «ισλαμόφοβου» και του «ρατσιστή» και παράλληλα να μην προκαλέσει το θρησκευτικό συναίσθημα των ισλαμικών χωρών αλλά και των ραγδαία αυξανόμενων μουσουλμανικών μειονοτήτων στις δυτικές χώρες.

Η επόμενη παράγραφος αναφέρεται στα σημεία εκείνα του Κορανίου που θεμελιώνουν την λογική της ισλαμικής τρομοκρατίας και την εγκληματική συμπεριφορά του ISIS.

3.3. Κατανοώντας την ισλαμική τρομοκρατία & το ISIS

Η βάση για την κατανόηση της ισλαμικής τρομοκρατίας του ISIS η ζωή του ίδιου του Μωάμεθ σαν πολέμαρχου και ολοκληρώνεται στο Κοράνι και στην λογοτεχνία των Χαντίθ. Παρακάτω σταχυολογούμε τα πιο κατατοπιστικά για το θέμα εδάφια του Κορανίου που υποτίθεται είναι ο λόγος του «φιλεύσπλαχνου» Αλλάχ.

Ας κρίνει ο αναγνώστης κατά πόσο τα παρακάτω εδάφια μπορούν να θεωρηθούν σαν ειρηνιστικά, αρχής γενομένης από τα πιο μετριοπαθή.

(Κοράνι 3: 32): «Πες: “Υπακούτε στον Αλλάχ και στον Απόστολο”. Αν όμως απομακρυνθούν, τότε ο Αλλάχ δεν αγαπά τους άπιστους».

Ο Αλλάχ αγαπά μόνο τους υπάκουους πιστούς, οπότε οι άπιστοι μπορούν να έχουν κάθε μεταχείριση. - «Ο Θεός αγάπη εστί και ο μένων εν τη αγάπη εν τω θεώ μένει και ο Θεός εν αυτώ.» (Α΄ Ιωάν. 4, 16).

(Κοράνι 48: 29): «Ο Μουχάμμεντ είναι ο Απόστολος του Αλλάχ. Και όσοι είναι μαζί του είναι ισχυροί ενάντια στους Άπιστους και σπλαχνικοί μεταξύ τους....».

Ο Αλλάχ κάνει ισχυρούς τους πιστούς ενάντια στους άπιστους, κάτι που πρέπει να επιδεικνύεται.

(Κοράνι 4: 24): «Επίσης απαγορεύεται να παντρεύεστε έγγαμες γυναίκες, εκτός αυτές που το δεξί σας χέρι εξουσιάζει (ως αιχμάλωτες) ....».

Ο Αλλάχ κάνει ισχυρούς τους πιστούς ενάντια στους άπιστους, τις γυναίκες των οποίων οι «ισχυροί» πιστοί μπορούν να παίρνουν σαν σκλάβες του σεξ («αυτές που το δεξί σας χέρι εξουσιάζει») έχει την έννοια της ιδιοκτησίας), ανεξάρτητα αν είναι ήδη παντρεμένες. Το εδάφιο αυτό δεν αναφέρεται στο γάμο με μια αιχμάλωτη, αλλά στην αρπαγή και τον βιασμό της ή όπως το ονομάζει το Κοράνι στην ικανοποίηση του «γενετήσιου οργανισμού» του ισχυρού πιστού νικητή.

Αυτό το ξεκαθαρίζει το (Κοράνι 23: 1,5,6): «1. Οι Πιστοί θα φτάσουν οπωσδήποτε, στην επιτυχία.... 5. Κι είναι εκείνοι που προφυλάγουν τον εαυτό τους απέχοντας από τα σαρκικά πάθη (το γενετήσιο οργανισμό). 6. Εκτός αν τούτο συμβαίνει με τις συζύγους τους μόνο, ή με (τις αιχμαλώτους) εκείνες που εξουσιάζει το δεξί τους χέρι, γιατί τότε (στην περίπτωση αυτή) είναι εκτός μομφής.».

Σκοτώνοντας και βιάζοντας οι πιστοί έχουν την έγκριση του Πολυεύσπλαχνου Αλλάχ και θα φθάσουν την επιτυχία. Πρακτική που εφαρμόζει κατά γράμμα το ISIS.

(Κοράνι 5: 33): «Η τιμωρία εκείνων οι οποίοι πολεμούν τον Αλλάχ και τον Απόστολο του και διαβιούν στη γη άσχημα, είναι να εκτελούνται ή να σταυρώνονται ή να κόβονται τα χέρια και τα πόδια αντίπλευρα, ή να εξορίζονται απ' αυτή τη γη. Αυτοί έχουν την ατίμωση, στον κόσμο αυτό, και τους περιμένει στον άλλο κόσμο μεγάλος παιδεμός.»

Στο εδάφιο αυτό εξαντλείται η σπλαχνικότητα του Αλλάχ και δικαιολογείται απόλυτα η ακραία συμπεριφορά του ISIS, αλλά και των βαρβαροτήτων που έχουν διαπράξει οι ισλαμιστές στην ιστορική διαδρομή τους.

(Κοράνι 9: 5): «Κι όταν οι απαγορευμένοι μήνες έχουν περάσει, τότε (πολεμάτε και) σκοτώνεται τους ειδωλολάτρες, οπουδήποτε κι αν τους βρείτε, και συλλάβετε τους και πολιορκείτε τους και στήστε τους παγίδες με κάθε (πολεμικό) στρατήγημα. Αν όμως μετανιώσουν και διατηρήσουν την τακτική προσευχή κι εφαρμόσουν (τακτική) ελεημοσύνη, τότε αφήστε τους ελεύθερους. – Γιατί ο Αλλάχ είναι Πολυεύσπλαχνος, Πολυεπιεικής».

Το παραπάνω εδάφιο όπως και τα επόμενα πρέπει να εξεταστούν μέσα στο ιστορικό πλαίσιο της περιόδου που διαμορφώθηκε. Το σούρα (9) είναι το τελευταίο μεγάλο κεφάλαιο (χρονολογική σειρά 113^ο από τα συνολικά 114 σούρα του Κορανίου) που αποκαλύφθηκε στον Μωάμεθ λίγο πριν καταλάβει την Μέκκα. Μετά από περίπου δύο χρόνια πέθανε. Οι περίοδος λοιπών των απαγορευμένων μηνών αφορούσε την φάση που ο Μωάμεθ είχε συνάψει συνθήκη ειρήνης με τους ειδωλολάτρες της Μέκκας. Με την λήξη της ειρήνης, όταν πλέον αισθανόταν δυνατός έδωσε τις διαταγές για την εξολόθρευση τους. Οι ειδωλολάτρες είχαν δύο επιλογές. Είτε να τον ακολουθήσουν, είτε να θανατωθούν. Αυτή είναι η εξήγηση της βίαιης και γρήγορης εξάπλωσης του Ισλάμ.

(Κοράνι 9: 29): «Πολεμάτε αυτούς που δεν πιστεύουν στον Αλλάχ, κι ούτε στην Έσχατη Ημέρα, και δεν απαγορεύουν αυτά που απαγόρευσε ο Αλλάχ κι ο Απόστολός Του (Μουχάμμεντ), κι ούτε αναγνωρίζουν την αληθινή θρησκεία, (ακόμη κι αν είναι) απ' το Λαό που του δόθηκε η Βίβλος, μέχρις ότου δώσουν το φόρο υποτέλειας (τζίζγια) με εκούσια υποταγή, κι (αισθανθούν) τον εαυτό τους ταπεινωμένο.».

Σε σχέση με το παραπάνω εδάφιο ευτυχώς για τους λαούς της Βίβλου το Κοράνι δίνει και μια τρίτη επιλογή: τον φόρο υποτέλειας και την ταπείνωση.

(Κοράνι 9: 73): «Ω! Προφήτη! αγωνίσου ενάντια στους άπιστους και στους Υποκριτές και να είσαι σταθερός απέναντι τους. Η διαμονή τους είναι η Κόλαση – τι άθλιο καταφύγιο που θα έχουν!».

Η αραβική λέξη εδώ για το «αγωνίσου ενάντια» είναι το «τζιχάντ». Αυτό το εδάφιο επεκτείνει το «τζιχάντ» και στους υποκριτές. Υποκριτές θεωρούνται οι μουσουλμάνοι που δεν τηρούν ακριβώς τα γραμμένα στο Κοράνι αλλά υποκρίνονται, ή που κατ' επέκταση εσκεμμένα διαστρεβλώνουν τα νοήματα του. Για τους μεν σουνίτες είναι οι σιίτες και αντιστρόφως. Αυτός είναι και ο λόγος που το ISIS δεν επιτίθεται μόνο σε απίστευτους αλλά και σε μουσουλμάνους. Η διαβάθμιση της υποκρισίας είναι ανάλογη με το πόσο κάποιος απομακρύνεται από τον πυρήνα του Κορανίου. Ως ακραία απομάκρυνση θεωρείται η αποστασία, η δήλωση ότι κάποιος δεν θεωρεί εαυτό ως μουσουλμάνο. Η ποινή για την αποστασία είναι θάνατος.

(Sahih Bukhari T9, B83, 17): (αφήγηση του Μωάμεθ) «*Το αίμα ενός μουσουλμάνου που ομολογεί ότι κανένας δεν έχει το δικαίωμα να λατρεύεται παρά μόνο ο Αλλάχ και ότι εγώ είμαι ο Απόστολος του, δεν μπορεί να χυθεί παρά μόνο σε τρεις περιπτώσεις: ανταπόδοση φόνου, όταν ένας παντρεμένος που έρχεται σε παράνομη σεξουαλική επαφή και στην περίπτωση που κάποιος αναστρέφεται από το Ισλάμ (αποστάτης) και αφήνει τους μουσουλμάνους.*»

(Κοράνι 9: 11): «*Ο Αλλάχ αγόρασε απ' τους Πιστούς τον εαυτό τους και τις περιουσίες τους, για να έχουν (σαν αντάλλαγμα) τον παράδεισο. Αυτοί θα πολεμήσουν για την θρησκεία του, θα σκοτώσουν και θα σκοτωθούν. Αυτή είναι μια αληθινή υπόσχεση από τον Αλλάχ που αναφέρεται στο Νόμο (τη Βίβλο), στο Ευαγγέλιο και στο Κοράνιο. Και ποιος άλλος είναι πιο συνεπής στις υποσχέσεις τους απ' τον Αλλάχ;...*». Το εδάφιο αυτό ερμηνευμένο από ένα μικρόνοα ισλαμιστή τον οδηγεί στην τυφλή και μαζική αυτοκτονική τρομοκρατία. Για αυτόν το Ισλάμ εφόσον υπάρχουν άπιστοι είναι σε πόλεμο έως ότου εξαπλωθεί το Ισλάμ σε όλο τον πλανήτη και πάψουν να υπάρχουν άπιστοι. Σκοτώνοντας τους άπιστους, ανεξάρτητα αν είναι αθώα παιδιά ή όχι εξασφαλίζει ένα «fast track» για τον παράδεισο με τις 72 σέξι παρθένες.

(Κοράνι 47: 35): «*Μην είστε μικρόψυχοι φωνάζοντας για ειρήνη εφόσον είστε ανώτεροι (τους). Κι ο Αλλάχ είναι μαζί σας, ποτέ δεν θ' αφήσει να μειωθεί η αμοιβή των πράξεων σας*».

Το εδάφιο αυτό είναι το επίγραμμα της ειρηνοποιού θρησκείας και εισάγει στο πλαίσιο μιας θρησκείας την ιδέα του ρατσισμού. Η ειρήνη δεν θεωρείται σαν επιλογή εφόσον ο Αλλάχ είναι μαζί σας και είστε ισχυροί. Τα σχόλια περιπεύουν.

Πρέπει να τονιστεί ότι όλα τα παραπάνω εδάφια του Κορανίου που εξάρουν την «φιλοσοφία» της τρομοκρατίας ενισχύονται με άμεσες προτροπές και από τα διάφορα Χαντίθ, κυρίως του Sahih al-Bukhari («Βιβλίο της τζιχάντ – πολεμώντας για τον Αλλάχ»).

4. Η «ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΤΗΤΑ» ΤΟΥ ΚΟΡΑΝΙΟΥ

Το θεμέλιο του Ισλάμ είναι το Κοράνι, το οποίο προϋπήρχε της Δημιουργίας του σύμπαντος. Στους ανθρώπους κυκλοφορεί απλά ένα αντίγραφο του ενώ το πρωτότυπο βρίσκεται πάντοτε μπροστά στον παντογνώστη Αλλάχ ο οποίος και το έγραψε. Ας δούμε λοιπόν πόσο αλάνθαστο και αληθινό είναι το Κοράνι ή μήπως το γνωστικό επίπεδο του Αλλάχ δεν ξεπερνά αυτό ενός Άραβα του 7^{ου} αιώνα.

Τα συγκεκριμένα εδάφια περιγράφουν «ποιητικά» το αντικείμενο της σύγχρονης κοσμολογίας. (Ο Αλλάχ μιλά στον πληθυντικό της μεγαλοπρέπειας).

(Κοράνι 67: 5): «Κι έχουμε στολίσει τον κατώτερο ουρανό (τον χαμηλότερο), με Λαμπτήρες (αστέρια) και τα έχουμε κάνει βλήματα για (να διώχνουν μακριά) τους Δαίμονες, που γι' αυτούς έχουμε ετοιμάσει τα βασανιστήρια της φλογερής Φωτιάς.»

(Κοράνι 39: 40): «Και ο ήλιος τρέχει (την πορεία του), ώσπου να φτάσει στον τόπο της ανάπαυσης του. Έτσι έχει θεσπιστεί από τον Παντοδύναμο, τον Πάνσοφο.»

(Κοράνι 65: 12): «Ο Αλλάχ είναι εκείνος που έπλασε επτά στερεώματα (ουρανούς) και από τη γη (έπλασε) τον ίδιο αριθμό. Ανάμεσα από (όλα) αυτά κατεβάζει τη διαταγή (του), για να μάθετε – έτσι – ότι ο Αλλάχ είναι Παντοδύναμος κι ότι ο Αλλάχ περιβάλλει με την γνώση (του) όλα τα πράγματα.»

Τα παρακάτω εδάφια αναφέρονται στον γνωστό στην προ-ισλαμική Αραβία Dhul-Qarḡayn (Δούλ-Καρνέιν μεταφράζεται - Δίκερο βασιλιά). Για πολλούς ισλαμιστές ιστορικούς και λόγιους ο Dhul-Qarḡayn ταυτίζεται με τον Μέγα Αλέξανδρο.

(Κοράνι 18: 86, 89, 90): «86. Μέχρις ότου, όταν έφτασε εκεί όπου δύνει ο ήλιος, τον βρήκε να βασιλεύει σε μια πηγή από πυρωμένο νερό! Δίπλα της βρήκε ένα λαό, (και τότε) είπαμε: “Ω! Βασιλεύ Δούλ-Καρνέιν: να τους τιμωρήσεις ή να τους μεταχειριστείς με καλύνη” ..... 89. Έπειτα ακολούθησε (κάποιον άλλο) δρόμο, 90. μέχρις ότου, όταν ήρθε εκεί όπου ανατέλλει ο ήλιος, τον βρήκε ν' ανατέλλει πάνω σ' ένα λαό που δεν του είχαμε προμηθεύσει καμία προφύλαξη εναντίον (του ήλιου).»

(Κοράνι 41: 12): «86. ...Και στόλισε τον ουρανό του (γήινου) κόσμου με φωτεινές δαυλούς και (τους εφοδίασε) με φύλακες.....». (Ο Αλλάχ πρώτα δημιουργεί την γη και τα βουνά στα εδάφια: (41: 10, 11) και μετά τα άστρα.

(Κοράνι 2: 187): «Επιτρέπεται την νύχτα των ημερών της νηστείας η συζυγική σχέση.....και φάτε και πείτε σε σημείο να ξεχωρίζετε την άσπρη ακτίνα της χαραυγής από το σκοτάδι της νυκτός. Έπειτα συμπληρώσετε τη νηστεία σας μέχρι την νύχτα.....».

Εδώ ο Αλλάχ θεσμοθετεί την νηστεία κατά την διάρκεια του Ραμαζανιού (Ramadan). Καθ' όλη τη διάρκεια του Ραμαζανιού - του 9^{ου} μήνα του σεληνιακού ισλαμικού ημερολογίου - απαγορεύεται το φαγητό, το κάπνισμα, ακόμα και το νερό από την ανατολή μέχρι τη δύση του ηλίου. Το Ραμαζάνι χαρακτηρίζεται ως ένας από τους «πέντε στύλους» του Ισλάμ. Σύμφωνα με τον Μωάμεθ το Κοράνι έχει παγκόσμιο χαρακτήρα, αλλά από ότι φαίνεται ο Αλλάχ δεν γνώριζε ότι στον πλανήτη Γη υπάρχουν μέρη όπου ημέρα και νύχτα διαρκούν αρκετούς μήνες. Σε αυτά τα μέρη μάλλον είναι ανθρωπίνως αδύνατο να εφαρμοστεί το Ραμαζάνι. Μία άλλη εκδοχή είναι ότι μόνο άπιστοι θα μπορούν να κατοικούν εκεί ακυρώνοντας την παγκοσμιότητα του Ισλάμ.

Όμως η αυθεντία του Κορανίου δεν περιορίζεται στην κοσμολογία, αλλά επεκτείνεται και στην βιολογία όπου μαθαίνουμε ότι εκτός από την σύσταση του σπέρματος, τα κόκαλα σχηματίζονται πρώτα και μετά περιβάλλονται από την σάρκα.

(Κοράνι 23: 14): «Έπειτα δημιουργήσαμε το σπέρμα σε θρόμβο από πηκτό αίμα και δημιουργήσαμε το θρόμβο σε (έμβρυο) σβώλο συμπαγή, και δημιουργήσαμε τα συμπαγή σβώλο σε κόκαλα και ντύναμε (περιβάλαμε) τα κόκαλα με σάρκα κι έπειτα σχηματίσαμε απ' αυτό ένα άλλο (νέο) πλάσμα. Ας είναι ευλογημένος ο Αλλάχ, ο άριστος των δημιουργών.»

ΠΙΝΑΚΑΣ ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΚΗΣ ΔΙΑΤΑΞΗΣ ΤΩΝ ΣΟΥΡΑ

ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΚΗ ΔΙΑΤΑΞΗ	ΟΝΟΜΑ ΣΟΥΡΑ	ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΑΠΑ (ΕΔ.)	ΤΟΠΟΣ "ΑΠΟΚΑΛΥΨΗΣ"	ΑΡΙΘΜΟΣ ΣΟΥΡΑ
5	Al-Fatiha	7	Mecca	1
87	Al-Baqara	286	Medina	2
89	Al-i-Imran	200	Medina	3
92	An-Nisa	176	Medina	4
112	Al-Maeda	120	Medina	5
55	Al-Anaam	165	Mecca	6
39	Al-Araf	206	Mecca	7
88	Al-Anfal	75	Medina	8
113	At-Taubah	129	Medina	9
51	Yunus	109	Mecca	10
52	Hud	123	Mecca	11
53	Yusuf	111	Mecca	12
96	Ar-Rad	43	Medina	13
72	Ibrahim	52	Mecca	14
54	Al-Hijr	99	Mecca	15
70	An-Nahl	128	Mecca	16
50	Al-Isra	111	Mecca	17
69	Al-Kahf	110	Mecca	18
44	Maryam	98	Mecca	19
45	Taha	135	Mecca	20
73	Al-Ambiya	112	Mecca	21
103	Al-Hajj	78	Medina	22
74	Al-Mumenoon	118	Mecca	23
102	An-Noor	64	Medina	24
42	Al-Furqan	77	Mecca	25
47	Ash-Shuara	227	Mecca	26
48	An-Naml	93	Mecca	27
49	Al-Qasas	88	Mecca	28
85	Al-Ankaboot	69	Mecca	29
84	Ar-Room	60	Mecca	30
57	Luqman	34	Mecca	31
75	As-Sajda	30	Mecca	32
90	Al-Ahzab	73	Medina	33
58	Saba	54	Mecca	34
43	Fatir	45	Mecca	35
41	Ya-Sin	83	Mecca	36
56	As-Saaffat	182	Mecca	37
38	Sad	88	Mecca	38
59	Az-Zumar	75	Mecca	39
60	Al-Ghafir	85	Mecca	40
61	Fussilat	54	Mecca	41

62	Ash-Shura	53	Mecca	42
63	Az-Zukhruf	89	Mecca	43
64	Ad-Dukhan	59	Mecca	44
65	Al-Jathiya	37	Mecca	45
66	Al-Ahqaf	35	Mecca	46
95	Muhammad	38	Medina	47
111	Al-Fath	29	Medina	48
106	Al-Hujraat	18	Medina	49
34	Qaf	45	Mecca	50
67	Adh-Dhariyat	60	Mecca	51
76	At-Tur	49	Mecca	52
23	An-Najm	62	Mecca	53
37	Al-Qamar	55	Mecca	54
97	Al-Rahman	78	Medina	55
46	Al-Waqia	96	Mecca	56
94	Al-Hadid	29	Medina	57
105	Al-Mujadila	22	Medina	58
101	Al-Hashr	24	Medina	59
91	Al-Mumtahina	13	Medina	60
109	As-Saff	14	Medina	61
110	Al-Jumua	11	Medina	62
104	Al-Munafiqoon	11	Medina	63
108	At-Taghabun	18	Medina	64
99	At-Talaq	12	Medina	65
107	At-Tahrim	12	Medina	66
77	Al-Mulk	30	Mecca	67
2	Al-Qalam	52	Mecca	68
78	Al-Haaqqa	52	Mecca	69
79	Al-Maarij	44	Mecca	70
71	Nooh	28	Mecca	71
40	Al-Jinn	28	Mecca	72
3	Al-Muzzammil	20	Mecca	73
4	Al-Muddathir	56	Mecca	74
31	Al-Qiyama	40	Mecca	75
98	Al-Insan	31	Medina	76
33	Al-Mursalat	50	Mecca	77
80	An-Naba	40	Mecca	78
81	An-Naziat	46	Mecca	79
24	Abasa	42	Mecca	80
7	At-Takwir	29	Mecca	81
82	Al-Infitar	19	Mecca	82
--	--	--	--	--

82	Al-Infitar	19	Mecca	82
86	Al-Mutaffifin	36	Mecca	83
83	Al-Inshiqaq	25	Mecca	84
27	Al-Burooj	22	Mecca	85
36	At-Tariq	17	Mecca	86
8	Al-Ala	19	Mecca	87
68	Al-Ghashiya	26	Mecca	88
10	Al-Fajr	30	Mecca	89
35	Al-Balad	20	Mecca	90
26	Ash-Shams	15	Mecca	91
9	Al-Lail	21	Mecca	92
11	Ad-Dhuha	11	Mecca	93
12	Al-Inshirah	8	Mecca	94
28	At-Tin	8	Mecca	95
1	Al-Alaq	19	Mecca	96
25	Al-Qadr	5	Mecca	97
100	Al-Bayyina	8	Medina	98
93	Al-Zalzala	8	Medina	99
14	Al-Adiyat	11	Mecca	100
30	Al-Qaria	11	Mecca	101
16	At-Takathur	8	Mecca	102
13	Al-Asr	3	Mecca	103
32	Al-Humaza	9	Mecca	104
19	Al-Fil	5	Mecca	105
29	Quraish	4	Mecca	106
17	Al-Maun	7	Mecca	107
15	Al-Kauther	3	Mecca	108
18	Al-Kafiroon	6	Mecca	109
114	An-Nasr	3	Medina	110
6	Al-Masadd	5	Mecca	111
22	Al-Ikhlās	4	Mecca	112
20	Al-Falaq	5	Mecca	113
21	An-Nas	6	Mecca	114